

„Stojimo į mūsų universitetą rezultatai geriausiai atspindi bendrus mūsų pasiekimus“, – pristatydamas universiteto 2012 m. veiklos ataskaitą, sakė VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas

VGTU 2012 metų veiklos ataskaita: universitetas išlaikė turimas pozicijas

Edita Jučiūtė

„Turime ambicingų tikslų – tapti geru europietišku universitetu ir stipriausiu technikos universitetu Baltijos šalyse. Stojimo į mūsų universitetą rezultatai geriausiai atspindi bendrus mūsų pasiekimus. Pageidaujančiųjų studijuoti VGTU skaičius didėja. Esame antri iš Lietuvos aukštųjų mokyklų pagal valstybės finansuojamų studijų vietų skaičių“, – kovo 26 d. pristatydamas Vilniaus Gedimino technikos universiteto 2012 m. veiklos ataskaitą sakė rektorius Alfonsas Daniūnas.

Per 2012 metus, kaip teigė VGTU rektorius, universitetas ne tik išlaikė turėtas pozicijas Lietuvoje, sulaukė gerų priėmimo rezultatų į bakalauro ir magistro studijas, bet ir pagerino savo įvaizdį tarptautiniu lygmeniu.

„Universitetas 2012 m. buvo vienintelis technikos universitetas Baltijos šalyse, patekęs į prestižinio pasaulio universitetų reitingo QS World Universities Ranking geriausių universitetų 700-tuką. Atlikus QS Stars aukštojo mokslo kokybės auditą, universitetui skirtas trijų žvaigždučių bendras įvertinimas, o net trijose veiklos srityse buvo pažymėtas aukščiausias – penkių žvaigždučių – įvertinimas. 2011–2012 metais buvo vykdomos 8 bakalauro ir 5 magistrantūros programos anglų kalba, buvo daugiau nei 581 studentas, išvykęs studijuoti ir atlikti praktiką užsienyje, ir 579 atvykę užsienio studentai. Universi-

tetas aktyviai dalyvavo EU Asia-link, ALFA III, Tempus, MVG/Erasmus, Leonardo da Vinci, Erasmus/Mundus programose“, – apie itin gerus tarptautiškumo rezultatus kalbėjo VGTU rektorius.

Nepaisant džiuginančių priėmimo rezultatų, išlaikyto gero studentų ir dėstytojų mobilumo, kokybiškai pagerinto užsienio partnerių tinklo, universitetui, kaip tvirtino VGTU rektorius, reikalinga naujų, ypač tarpkryptinių, studijų programų pasiūla, mokymosi visą gyvenimą sistemos kūrimas, nuolatinis ryšio su verslu gerinimas, studijų kokybės vadybos sistemos įdiegimas, pasiūlos studijų anglų kalba bei užsienio studentų, siekiančių mokslinio laipsnio, didinimas.

Mokslo srities pasiekimais VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas įvardijo beveik 20 proc. padidėjusią

Nukelta į p. 2

NAUJIENOS:

VGTU – vienas iš
tarptautiškiausių
Europoje

Paskelbus naujausią tarptautinės studentų ir personalo mainų programos Erasmus statistiką paaiškėjo, jog net du Lietuvos universitetai patenka tarp 100 tarptautiškiausių universitetų Europoje pagal dėstytojų, skaičių paskaitas užsienio institucijose, skaičių.

24-ąją vietą Europos universitetų dėstytojų mobilumo sąraše, per metus stažuo-tis išsiuntęs net 144 savo dėstytojus, užėmė Vilniaus Gedimino technikos universitetas.

NAUJIENOS:

Skirkime univer-
siteto siekiams
2 proc. GPM

VGTU administracija dėkoja visiems, finansiškai parėmusiems universitetą, ir šiemet vėl kviečia prisidėti, kuriant palankias studijų sąlygas neigaliams studentams. Inicatyvą palaikyti galite skirdami 2 proc. nuo sumokėto gyventojų pajamų mokesčio.

Prašymą paramai pateikti iki 2013 m. gegužės 1 d. (imtinai).

Tai jūs galite padaryti užpildę FR0512 (02) prašymą elektroniniu arba rankiniu būdu.

Jau penkerius metus lėšos, gautos iš pervestos gyventojų pajamų mokesčių dalies, yra skiriamos neigaliųjų integracijai universitete gerinti. Per šį laikotarpį nuveikta daug: įrengtos nuovažos prie Saulėtekio rūmų ir juose, sumontuoti keltuvai, pertvarkyti sanitariniai mazgai.

Pastatų pritaikymo neigaliams darbai bus tęsiami ir toliau. 2013 metais gautos lėšos bus panaudotos finansuoti liftų su praplatintomis durimis keitimo darbams Saulėtekio rūmų antrame korpuse.

VGTU 2012 metų veiklos ataskaita: universitetas išlaikė turimas pozicijas

Atkelta iš p. 1

užsakomųjų darbų apimtį, apgintas 43 daktaro disertacijas, palyginti su kitais Lietuvos universitetais, sėkmingai vykdomą patentinę veiklą. Ateinančių metų prioritetinis tikslas – padidinti mokslo publikacijų skaičių itin aukšto lygmens užsienio žurnaluose, daugiau koncentruoti mokslo išteklius pertvarkant kai kuriuos mokslo padalinius ir gauti naujas valstybės finansuojamas doktorantūros vietas.

Pristatydamas 2012 m. VGTU veiklos ataskaitą pabrėžė, kad reikalinga studijų kokybės užtikrinimo politika.

Čia svarbūs du dalykai: pirma, kiek siūlome naujų studijų programų. Mes pakankamai gerai kiekybės ir kokybės požiūriu atnaujiname studijų programas, bet per mažai dėmesio skiriame tarpkryptinėms programoms. Pagal kitų šalių prognozes, tokių specialistų poreikis ateityje bus dar didesnis. Mano nuomone, mes turėtumėme siūlyti daug daugiau. Šiuo metu kuriame porą naujų tarpkryptinių programų, bet, mano nuomone, tai yra per mažai. Tokios programos labai sunkiai kuriamos, nes dažnai norime būti uždari, o tarpkryptinių studijų programų kūrimas reikalauja atskirų katedrų ir fakultetų darbo viena kryptimi. Esu tikras, kad greitai sukursime naujų tarpkryptinių studijų programų, tiesiog mūsų fakultetų ir katedrų atvirumas ir geranoriškumas šį procesą gerokai pagreitintų.

Antra, studijų kokybė yra sunkiai pamatuojama. Nors yra daug metodikų ir mūsų dėstytojai pildo aibes dokumentų, bet tai sunkiai pamatuojama sritis. Mūsų dėstytojai per mažai skiria dėmesio, kad jų dėstomi mokomieji dalykai tarnautų pagrindiniams studijų programos tikslams pasiekti. Kiekviena dėstytojo paskaita turi ugdyti būsimojo specialisto specialiuosius ir bendruosius gebėjimus. Apie tai, mano nuomone, dar per mažai galvojame. Taip pat per mažai yra praktinio rengimo vykstančiose paskaitose ir seminaruose. Praktinį rengimą mes vis dar siejame su kelių mėnesių praktikomis verslo įmonėse. Vis dėlto bet kuri paskaita, kurioje pristatomi teoriniai dalykai, turi sietis su praktika.

Šiuolaikinė studentų karta nori kitokių paskaitų, naujesnių dėstymo metodų. Dėstytojai turėtų suvokti, kad jauni žmonės visai kitaip suvokia žinių šaltinius: jiems aktualii ir elektroninė medžiaga, ir internetinės diskusijos su dėstytojais, o ne tik popierinės knygos. Manau, kad ateityje tam pasitarnaus biblioteka ir IT technologijos. Kaip mėgstu sakyti, ateityje vis mažiau ir mažiau eisime į biblioteką, o biblioteka pati ateis pas mus. Nenorėčiau pasakyti, kad reikia atsisakyti klasikinės knygos sampratos, tai būtų neteisinga, bet laikas daro savo, ypač vis įdiegiamų technologijų kontekste. Apskritai mes padarėme didelį žingsnį, bet dar turime ką nuveikti ir šioje srityje.

Vienas iš universiteto studijų laimėjimų – įdiegta virtuali „Moodle“ sistema. Kiek finansinių ir žmogiškųjų resursų pareikalavo ši IT naujovė?

Istoriškai buvo plačiau naudojamos kitos IT sistemos, bet jos kainavo nepamatuoti daug. Tuo tarpu „Moodle“ mums nieko nekainavo, kadangi tai yra atvirojo kodo sistema. Kainavo tik žmogiškieji ištekliai: reikėjo sistemą įdiegti, taikyti, apmokyti dėstytojus. Šiuo metu daug universitetų ir kolegijų perėjo prie šios sistemos ir iš kolegų negirdžiu didelių nusiskundimų. Esame priėmę sprendimą, kad visa mokomoji medžiaga turi būti publikuojama „Moodle“. Mokomoji medžiaga, manau, yra esminis dalykas, kurį turime suteikti studentams. Jau daug studentams reikalingos medžiagos yra šioje bazėje, bet per ateinančius metus mes į šią sistemą įkelsime visą medžiagą.

Kitas dalykas, kurį padarėme pasinaudodami „Moodle“, pradėjome ištęstines studijas. Taip išsprendėme studentų, kurie negali dažnai atvykti į universitetą, bet nori kokybiškai studijuoti, klausimą.

Savo kalboje pabrėžė, kad dėstytojų kvalifikacijos užtikrinimą.

Norėčiau akcentuoti, kad neišvengiamai turi kilti dėstytojų, kaip mokslininkų, kvalifikacija. Mes esame įpratę manyti, kad kvalifikacijos pakėlimas siejasi su stažuotėmis. Formų yra įvairių. Juk ir kiekvienas dėstytojo parašytas mokslinis darbas yra dėstytojo kvalifikacijos kėlimas. Moksliniai projektai – taip pat puikus kvalifikacijos kėlimo pavyzdys.

Be abejo, mokslininkui svarbu nuvažiuoti kitur, į užsienį ir pasisemti žinių. Deja, Lietuvoje aukštosios mokyklos ne visada yra pajėgios užtikrinti, kad visi mokslo darbuotojai išvažiuotų už universitetų lėšas. Nesame tiek finansiškai pajėgūs. Dėstytojai dažnai patys susiranda fondus, finansuojančius jų išvykas. Be abejonės, parama iš universiteto tam yra per maža.

Dėl dėstymo kvalifikacijos kėlimo mes jau esame padarę žingsnį: kartą per penkerius metus kiekvienas dėstytojas 2–6 mėnesius turi stažuotis įmonėse tam, kad įgytų praktinių žinių, kurios padėtų suteikti aktualiausių žinių auditorijose sėdintiems studentams.

Minėjote, kad kai kuriuose fakultetuose blogėja dėstytojų kvalifikacinė sudėtis, juntamas „senėjimas“.

Universiteto mastu dėstytojų kvalifikacinė sudėtis gerėja ir yra pakankama. Turime 70 procentų dėstytojų, turinčių mokslinį laipsnį. Tai – labai geras rodiklis. Bet jei pažiūrėtume į kai kurias atskiras katedras, net fakultetus, dėstytojų kvalifikacinė sudėtis nepakankamai kyla, per mažai atsiranda naujų docentų, naujų profesorių.

Bet universitete per metus disertacijas apsigynė 43 doktorantai. Tai yra daug ar mažai?

Viena vertus, tai yra daug. Kita vertus, doktorantūroje studijuojančių studentų yra per mažai. Turime žmonių, kurie galėtų kompetentingai vadovauti doktorantams, bet valstybės finansuojamų doktorantūros vietų skaičius yra mažas. Galime priimti ir mokinčių už savo stu-

dijas doktorantų, tačiau, kadangi studijos yra brangios, tikimybė, kad atsiras daug tokių studentų, yra labai maža.

Kas apsunkina doktorantų vietų gavimą?

Doktorantūros studijos – mūsų mokslinių pasiekimų atspindys. Mūsų bendruomenė turi suprasti, kad mokslo rezultatai čia lemia ir lems labai daug. Dabartinių magistrantų ir doktorantų finansuojamas vietas nulėmė 2009, 2010, 2011 metų mokslo rezultatai. Jie nebuvo blogi, bet ir nebuvo džiuginantys. Žinoma, mes girdime sklandančias diskusijas, kad mūsų universitetą ne taip vertina, bet atmetus šiuos dalykus, manau, kad mūsų mokslo potencialas 2009–2011 m. galėjo būti geresnis.

Kai kalbame apie mokslo rezultatus, turime mintyje publikacijas, mokslo projektus ir sutartinius darbus su verslo įmonėmis. Klaidinga manyti, kad projektus, užsakomuosius darbus galima dirbti nerašant mokslo publikacijų. Kalbant apie aukšto lygmens universitetą, be abejonės, vienas iš kriterijų, rodantis mokslininkų lygį, yra publikacijos. Nėra taip, kad geras mokslininkas dirba projektuose ir nerašo straipsnių. Nuostata, kad straipsnių nereikia, o reikia mokslo projektų, nėra teisinga. Reikia ir vieno, ir kito. Tik taip galima įrodyti, kad universiteto mokslininkų kompetencija yra gera.

Tarptautinių projektų, užsakomųjų darbų skaičius per pastaruosius metus tikrai didėjo, bet publikacijų skaičius, ypač aukšto lygmens žurnaluose, yra nepakankamas. Pagerėjus šiam rodikliui, padaugės ir būsimųjų doktorantų.

Ar dėl šio rodiklio pagerinimo bus kuriama dėstytojų publikacijų rašymo skatinimo sistema?

Šį žingsnį mes priėmėme prieš metus – patvirtinome naują mokslo darbuotojų atlygio sistemą. Ši sistema įtvirtina akademinio personalo mokslo, studijų ir kitos veiklos pasiekimų įvertinimą. Deja, žmonės dažniausiai galvoja, kaip įvykdyti minimalius reikalavimus ir gauti pagrindinę algą, nepaisant to, kad pasiūlytoji metodika leidžia gauti dar tiek pat atlyginimo. Galimybės yra tikrai geros, galbūt mūsų žmonės dar nespėjo to suvokti. Gyvenimas nuolat spartėja, konkurencija didėja ir ją gali atlaikyti tik tada, jei esi stipresnis. Čia nereikia jokių didelių svirstymų ir diskusijų – tiesiog turime sustiprinti tas pozicijas, kurios yra silpnos. Kaip jau minėjau, yra trys pagrindiniai mokslo parametrai – mokslo publikacijos, mokslo projektai ir bendradarbiavimas su verslu. Jei jie veikia gerai, vadinausi, universitetas yra konkurencingas.

Antras tikslas, kurį turėtumėme pasiekti mokslo srityje, yra atrasti daugiau mokslininkų, apie kuriuos norėtų burtis jaunesni žmonės, jauni tyrėjai. Turime dar daug vidinio išsiskaidymo moksle. Mažos mokslininkų grupelės, nors ir turėtų didelį potencialą ir itin aukštą kvalifikaciją, negali laimėti didelių projektų. Turime koncentruoti savo

jėgas tam, kad tam tikrose mokslo srityse darytumėme proveržius. Tai bandysime daryti šiais metais. Apskritai 2013 metais turime skirti labai didelį dėmesį būtent mūsų mokslui.

Jūs užsiminėte ir apie neefektyvią padalinių pertvarką.

Struktūriniai pakeitimai yra labai „jautrūs“... Praėjusiais metais nagrinėjome kiekvieno padalinio struktūrą, mokslinius pasiekimus. Kaip parodė rezultatai, labai smulkių padalinių veikla nėra efektyvi. Jei padalytumėme tokių padalinių mokslo produkciją vienam žmogui, tai, palyginti su didesnių kolektyvų rezultatais, pamatytumėme, kad produkcijos kiekis mažuose padaliniuose yra daug mažesnis. Antra, kaip jau minėjau, tokie padaliniai nepajėgūs dalyvauti dideliuose mokslo projektuose.

Nemanau, kad struktūriniai pokyčiai kaip nors paveiks dėstytojų darbą. Nesu linkęs daryti neapgalvotų sprendimų ir revoliucijų. Struktūriniai pertvarkymai nereiškia, kad žmonės turi būti atleisti. Planuojame pokyčius, kurie padarytų jų darbą efektyvesnį. Mokslinius darbuotojus turime branginti. Netiesa, kad yra jų perteklius. Tenka spaudoje skaityti, kad iš užsienio grįžta jauni žmonės ir niekas jų nepriima. Tegul atvyksta, geriems darbuotojams visada rasime vietą.

Kalbant apie mokslo institutus, dauguma jų yra labai smulkūs, o mokslinis efektyvumas mažas. Kadangi institutai dirba tik mokslinį darbą, jų efektyvumas turi būti padidintas, arba tokias struktūras teks reorganizuoti į efektyvesnes.

Norėčiau pabrėžti, kad administracijos darbo svarbą. Pagrindinių administracinių padalinių, fakultetų, katedrų ir administracijos tikraja to žodžio prasme vadovai turi būti aktyvesni. Tai įpareigoja jų užimamas postas. Dauguma iš jų yra aktyvūs, bet yra ir pasyvių. O juk nuo administracijos vadovų veiklos, jų požiūrio į universiteto ateitį priklauso dėstytojų darbo kokybė. Pagrindinė vadovų užduotis yra sudaryti mokslo darbuotojams, dėstytojams sąlygas, kad jie galėtų kuo kokybiškiau dirbti.

Tai taip pat sunkiai pamatuojama, kaip ir studijų kokybė?

Kas yra kokybiškos studijos? Tai yra daugiau filosofinis klausimas. Mano nuomone, studijų kokybė – siekiamybė. Teoriškai kuriamos metodikos, padedančios apskaičiuoti studijų kokybiškumą. Studijų kokybiškumą bandoma suvesti į tam tikrus parametrus „popieriuje“, bet yra daug dalykų, kurie nors ir yra labai svarbūs, lieka neaprašomi. Lieka neaprašomas dėstytojo entuziazmas, jo noras padėti studentams, aktorystė, gebėjimas pateikti mokomąją medžiagą, galų gale, jo asmenybė. Kažkada esu išgirdęs mintį, kad geram profesoriui jokios kokybės vadybos sistemos nereikia.

2013-aisiais esate numatęs ir ambicingų statybos planų?

Dėl besikeičiančių finansavimo subtilybių numatyti statybų ateitį yra gana sunku. Per pastarąjį laikotarpį universitetų aprūpinimas

naujomis patalpomis dažniausiai buvo finansuotas iš ES struktūrinių fondų projektų. Per septynerius finansavimo metus neturėjome tokių projektų, kurie leistų ypač gerai išplėtoti materialinę bazę. Tiesa, gavome daug modernios laboratorinės įrangos, bet pačiai statybai – beveik nieko.

Šiuo metu Elektronikos, Transporto inžinerijos ir Mechanikos fakultetams reikia naujos laboratorinės bazės. Bet tai, matyt, teks nukelti artimiausiems metams.

Dabartiniai planai. Per mažai turime erdvių realizuoti savarankiškiems studentų darbams, todėl, tikime, įgyvendinsime šią viziją statydami didelį Kūrybos centrą „Link menų“. Be abejonės, eidami į Centrinį universiteto rūmus, matome seniai pradėtą VGTU mokslo ir administracijos centro pastatą, kurio niekaip negalime užbaigti. Jo statyba ilga ir komplikuoata, bet šiais metais ketiname atnaujinti. Kai kuriems užbaigimo etapams jau yra numatytos lėšos. Mūsų universitete vienam studentui, palyginti su kitais universitetais, yra gerokai mažiau ploto. Taip pat šiuo metu architektai sprendžia AGAI laboratorijos ir treniruoklių korpuso statybos klausimus.

2012-aisiais VGTU išlaikė turėtas pozicijas Lietuvoje. Ateinančiais metais pergalė būtų išlaikyti tą patį lygmenį ar dar kilti į viršų?

Išlaikyti tą patį studentų skaičių nėra paprasta, nes Lietuvoje stipriai mažėja abiturientų skaičius. Tačiau jei būsimesiems studentams patraukliai pateiksime studijas, turėsime, ką jiems pasiūlyti, jie vis tiek ateis į mūsų universitetą. Taigi išlaikytas studentų skaičius nėra stagnacija, priešingai – tai didelis kilimas aukštyn.

Norėčiau pasakyti, kad aukštasis mokslas dabar dirba rinkos sąlygomis. Girdime diskusijas, kad Lietuvoje apskritai yra per daug aukštųjų mokyklų. Tačiau, mano nuomone, tai duoda didelį plusą, mes visi stengiamės būti geresni už kitus, tai neleidžia ramiai užmigti. Apskritai nacionalinio aukštojo mokslo nėra, yra tik globali rinka. Šiandien svarbu ne kaip atrodome Lietuvos kontekste, bet kokią vietą užimame Europos mastu. Vienas iš būdų patikrinti save tarptautiniame kontekste yra reitingai. 2012-aisiais čia šoktelėjome į viršų.

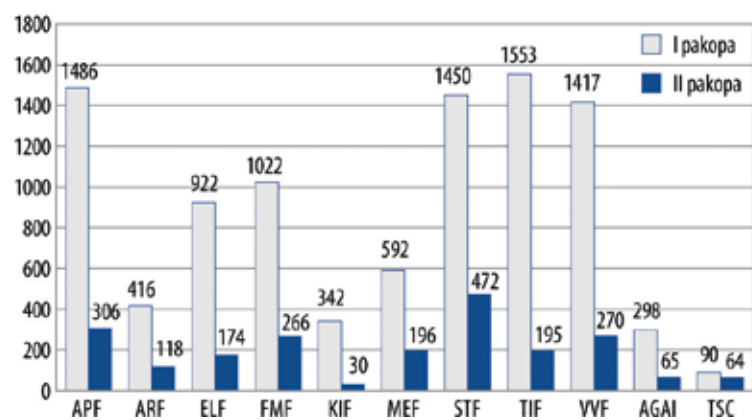
Pradėjęs rektoriaus darbą minėjote, kad sunkiausia užduotis Jums buvo atrasti reikiamą personalą. Ar šis uždavinys vis dar pats sunkiausias?

Taip, pats sunkiausias. Mūsų žmonės yra puikūs, esu jais patenkintas, bet atsiranda naujos veiklos, naujų iššūkių, todėl reikia darbuotojų, kurie turėtų kitus pajėgumus, kitą patirtį ir specifinių žinių. Turbūt visada ir visur reikia gerų žmonių. Gal mes per mažai ugdome savo žmones? Aukštajame moksle prioritetas suteiktas mokslininkų ugdymui, bet tobulinimosi sąlygų reikia ir universitetų personalui. Juk kiekvienam mūsų darbuotojui reikia pakankamos darbo ir savęs realizacijos terpės.

Vilniaus Gedimino technikos universiteto 2012 m. veikla

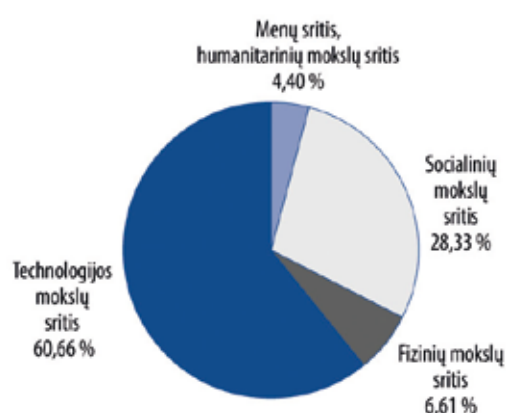
I ir II pakopų studentų skaičius

	2012
Iš viso	11 744
I pakopa	9 486
II pakopa	2 123
Vientisosios studijos	153

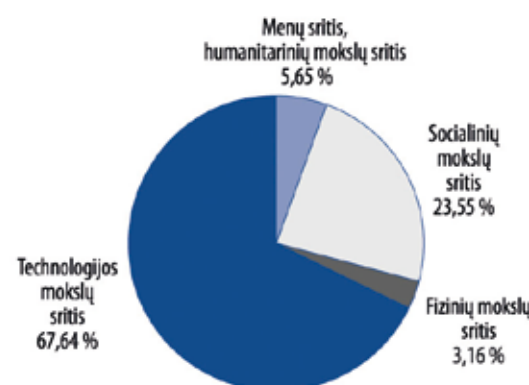

Studentų skaičius pagal fakultetus 2012 m.

Studentų skaičiaus pasiskirstymas pagal studijų sritis

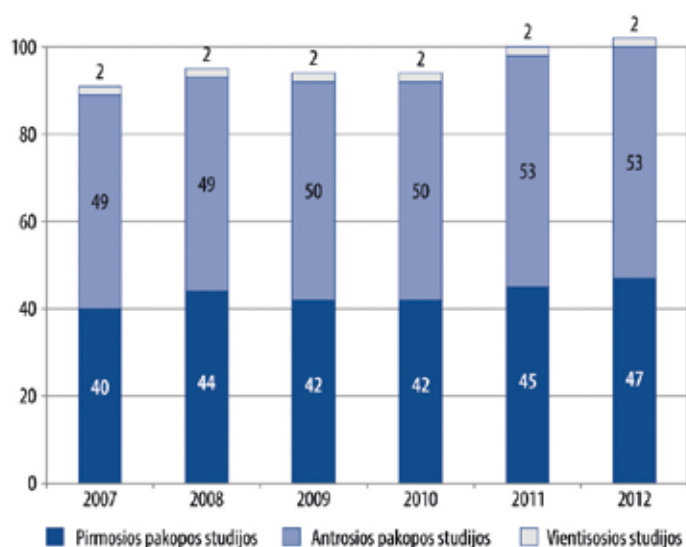

Pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų studentų pasiskirstymas pagal studijų sritis 2012 m.

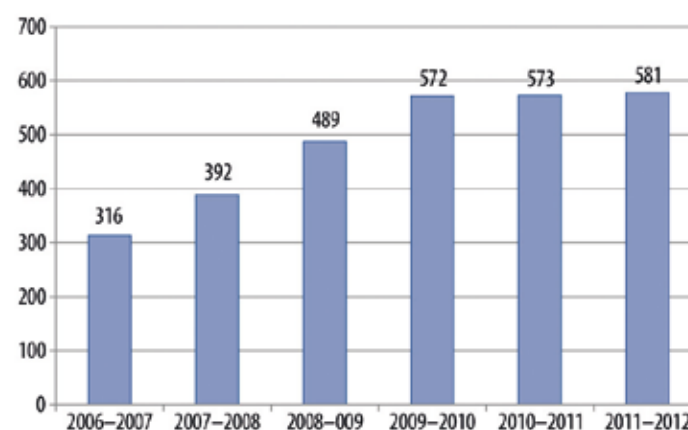
Antrosios pakopos studentų pasiskirstymas pagal studijų sritis 2012 m.

Studijų programų skaičius

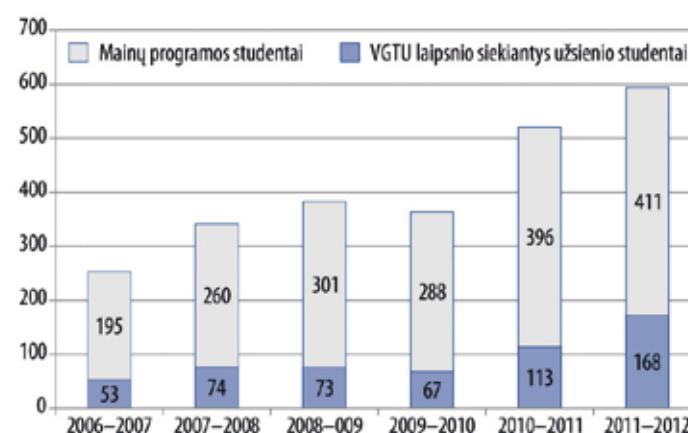

Studijų programų skaičius ir jų procentinis pasiskirstymas pagal pakopas

VGТУ studentų mobilumas

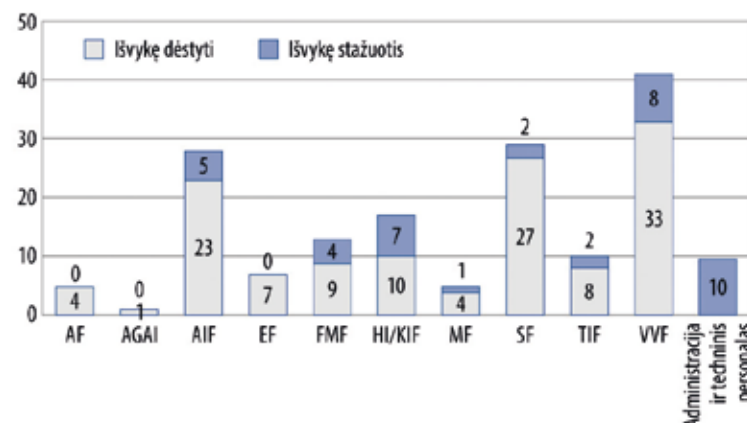

Išvykusių pagal mainų programas studentų skaičius 2006–2012 m.

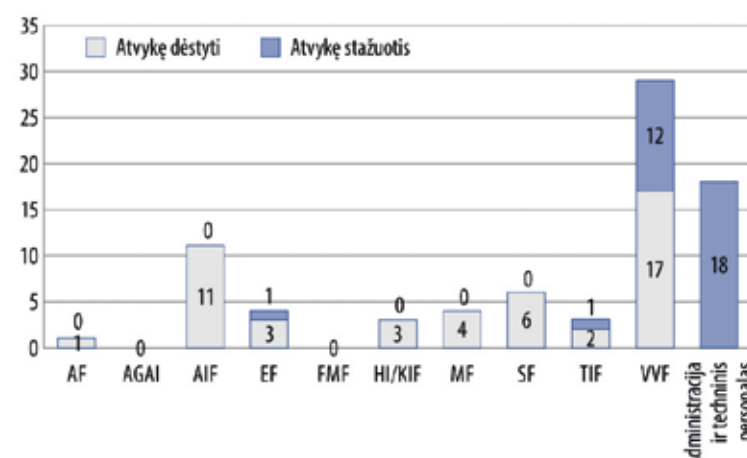

Studentų, atvykusių iš užsienio ilgalaikėms studijoms, skaičius 2006–2012 m.

VGТУ akademinio ir kito personalo mobilumas

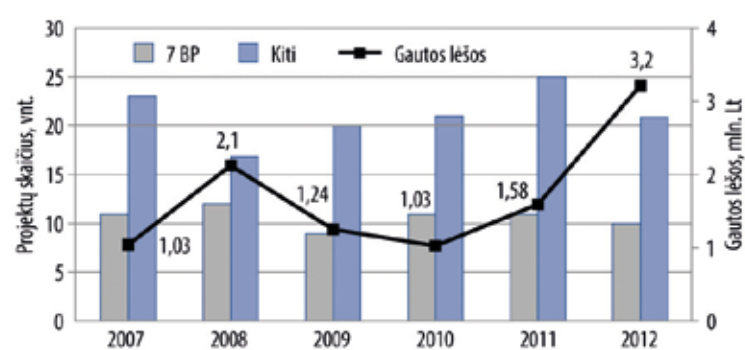

VGТУ personalas, išvykęs trumpalaikiams mainams pagal ERASMUS programą 2006–2012 m.

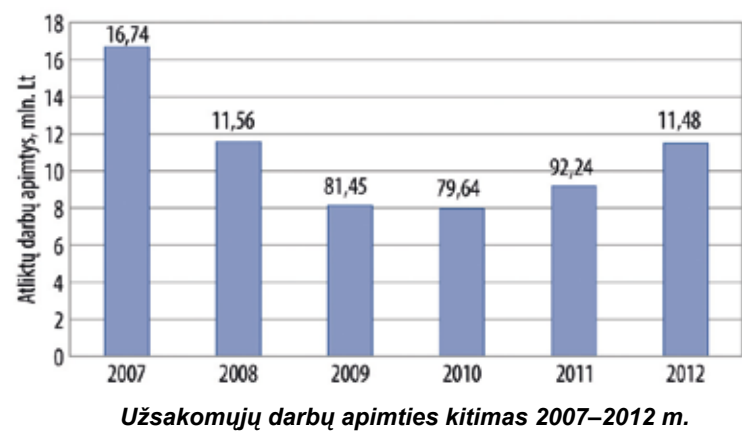
Personalas, atvykęs trumpalaikiams mainams pagal ERASMUS programą 2011–2012 m.

Tarptautiniai ir šalies mokslinių tyrimų projektai

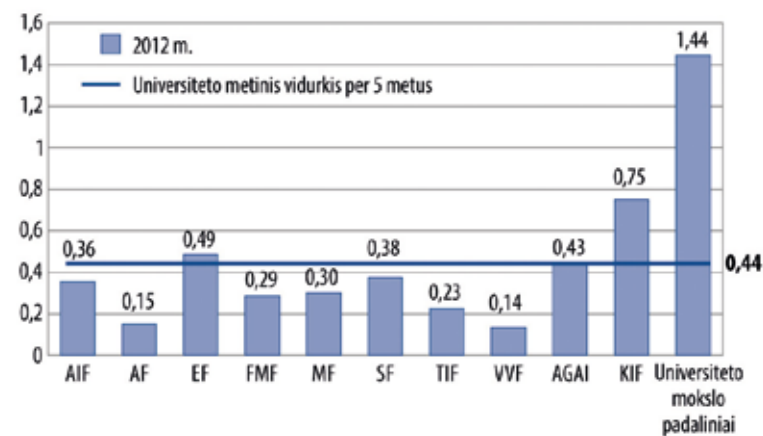

VGТУ vykdytų tarptautinių projektų skaičius ir gautos lėšos 2007–2012 m.

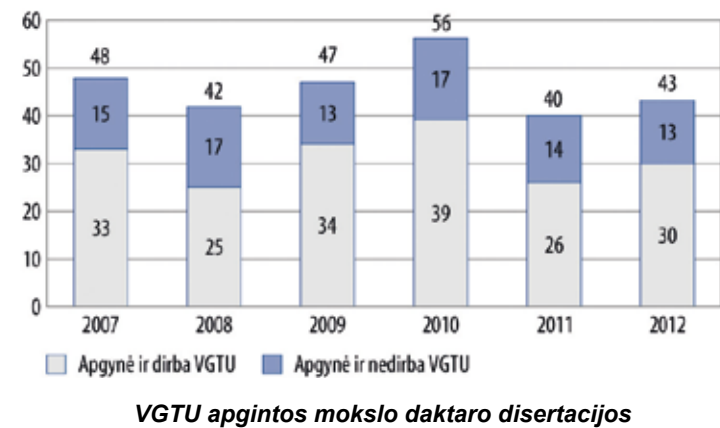
Eksperimentinės plėtos darbai ir paslaugos

Mokslinės publikacijos

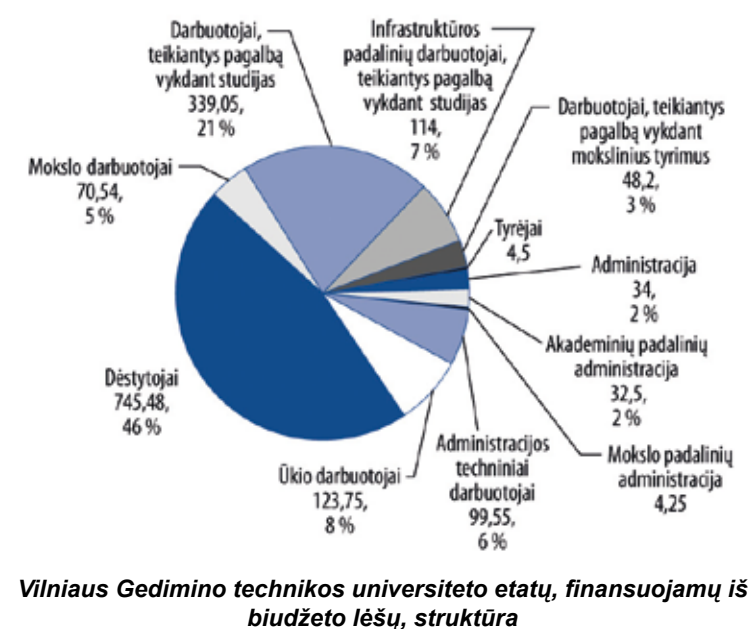

Doktorantūra ir tyrėjų ugdymas

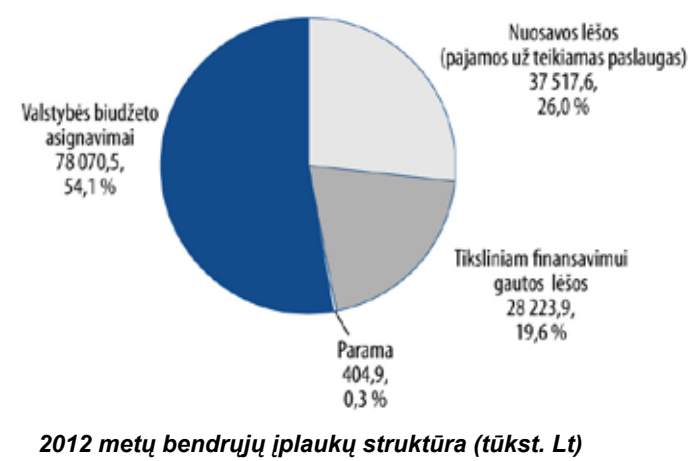

Universiteto personalo struktūra

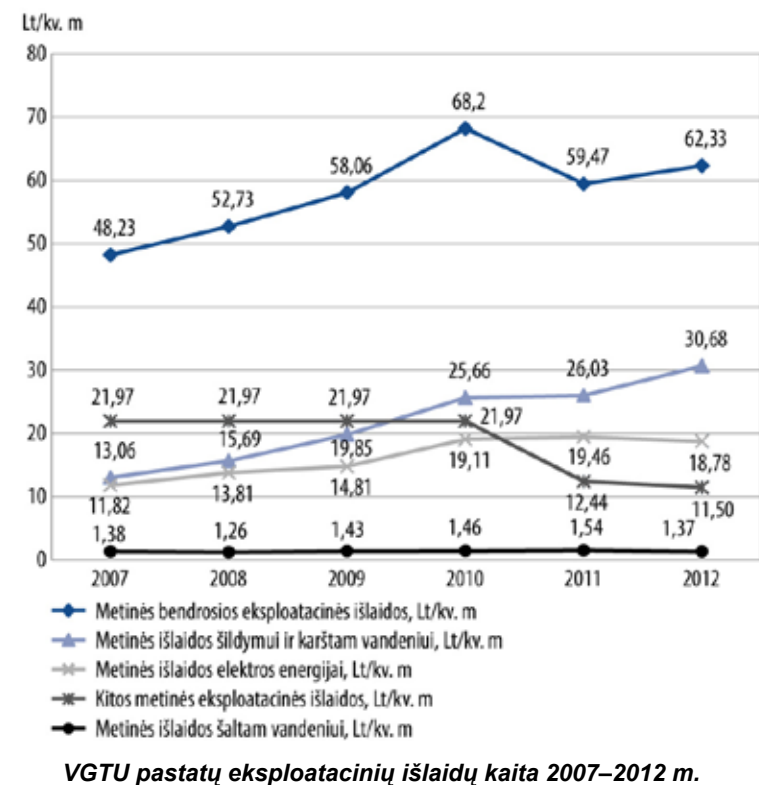
VGTU personalą 2012 m. gruodžio 31 d. sudarė 1 878 etatai (1 707 – iš biudžeto lėšų, 171 – iš nuosavų ir tikslinių lėšų)

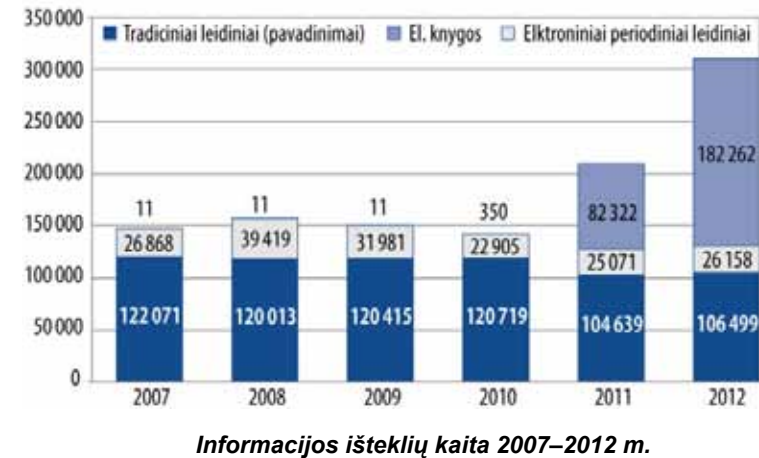
2012 m. bendrųjų įplaukų struktūra

Pagrindinių eksploatacinių išlaidų kaita

Biblioteka. Informacijos ištekliai

Išleisti leidyklos „Technika“ leidiniai

Leidiniai	2012 m.		
	pavadinimų skaičius	spaudos lankai	autoriniai lankai
Monografijos	7	127,50	93,36
Moksliniai publicistiniai leidiniai	4	58,75	–
Periodiniai mokslo žurnalai	72	884,0	–
Mokslo darbai ir leidinių serijos	3	29,25	–
Konferencijų straipsnių rinkiniai	12	571,5	–
Kiti leidiniai	101	989,75	–
Vadovėliai	9	287,75	192,8
Mokomosios knygos	54	558,75	379,69
Studijų leidiniai, išleisti vykdant ES projektus	127	1 292,0	811,07
Iš viso	389	4 799,25	1 476,92

Mobiliųjų aplikacijų laboratorijoje sukaupia naujausia įrangą padės studentams ne tik kurti, bet ir parduoti savo idėjas

VGTV atidaryta didžiausia Lietuvoje Mobiliųjų aplikacijų laboratorija

Kristina Buidovaitė

Vasario 7 d. Vilniaus Gedimino technikos universitete atidaryta ketvirtoji – didžiausia Lietuvoje – Mobiliųjų aplikacijų laboratorija.

Susivienijo mokslas ir verslas

Naujojoje Mobiliųjų aplikacijų laboratorijoje įrengta 40 darbo vietų. Ją bendromis pastangomis ir lėšomis įkūrė VGTV, įmonės „Microsoft Lietuva“, „Nokia Lietuva“, telekomunikacijų bendrovė „Omnitel“ ir mobiliąsias aplikacijas kurianti bendrovė „AppCamp“. Anot bendrovės „AppCamp“ Mobiliųjų aplikacijų laboratorijų vadovo Tado Jurelevičiaus, mobiliosios aplikacijos užsienio šalyse šiuo metu ypač populiarios, ir Lietuvoje jos atranda savo vietą.

Nors Lietuvoje populiarija ne tik mobiliosios aplikacijos, bet ir daugėja jas kuriančiųjų, vis ryškesnė tampa kūrėjų, ne tik įmonių, bet ir pavienių programuotojų, konkurencija. Pagrindinis Lietuvoje steigiamų Mobiliųjų aplikacijų laboratorijų tikslas – susivienijus akademinėi bendruomenei ir verslo atstovams paskatinti studentus realizuoti savo idėjas „AppCamp“ siūlomas mobiliųjų aplikacijų idėjas, kurti pasaulinio lygmens projektus ir išmokyti juos parduoti.

„Aukštųjų mokyklų ir verslo tikslas vienas: skleisti inovacijas, skatinti studentų verslumą, kurti naujas darbo vietas, kad kuo daugiau

jaunų specialistų, baigę mokslus, galėtų dirbti pagal įgytą specialybę“, – atkreipė dėmesį T. Jurelevičius. Juolab kad kasmet Europos Komisijos (EK) pristatomoje Inovacijų sąjungos švieslentėje Lietuva yra vis dar sąrašo pabaigoje.

Realizuojamos skirtingos idėjos

Mobiliųjų aplikacijų yra labai daug ir įvairių: žaidimai, socialiniai tinklai, žemėlapių ir navigacinių programų, virtualiosios užrašinės, naujienų skaityklės ir pan. Ar egzistuoja mobiliųjų aplikacijų mados? T. Jurelevičius sako, kad augant išmaniųjų telefonų rinkai į mobiliąsias programėles vis aktyviau pradeda žiūrėti privatus ir valstybinis sektorius. Įmonės mobiliąsias programėles naudoja tam, kad efektyviau išnaudotų savo darbo procesus. Prekybos ir paslaugų sferų įmonės mažmeninėje prekyboje taip pat pradeda aktyviai integruoti mobiliųjų įrenginių teikiamus pranašumus bendraujant su klientais. Valstybinis sektorius į elektroninės pažangos projektus pradeda žvelgti platesniu kampu, todėl, T. Jurelevičiaus nuo-

mone, greitai laiku pasirodys įvairių visuomenei naudingų programėlių.

Mobiliosios aplikacijos – sritis, leidžianti realizuoti įvairiausias idėjas. Pastaruoju metu įmonė „AppCamp“ išleido keletą mobiliųjų aplikacijų, kurios tampa neatsiejama vartotojų gyvenimo dalimi. Mobiliųjų programėlių „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“ suteikia galimybę realiu laiku dalyvauti populiarioje televizijos viktorinoje – atsakinėti į klausimus ir palyginti save su laidos dalyviais bei aplikacijos vartotojais namuose. Kita programėlė – „Eismo informacija“ – vartotojams suteikia galimybę pasitikrinti eismo ir oro sąlygas savo pasirinktuose maršrutuose bei pranešti apie kelyje pastebėtus eismo įvykius. Programėlėje „MobKinas“ galima rasti didžiausių Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių ir Panevėžio kino teatrų repertuarus bei išsirinkti norimą kino seansą.

Mobiliųjų aplikacijų laboratorijoje planuojama organizuoti paskaitas. Tam, pasak „AppCamp“ atstovo, pirmiausia reikia išsiaiškinti, kokių žinių studentams trūksta, kokius pranešėjus kviešti ar kursus organizuoti.

„Ši laboratorija skirta VGTV bendruomenei: kiekvienas studentas,

turintis norą, idėjų, gali prisidėti prie vykdomų projektų ar pats juos įgyvendinti. Yra studentų, dirbusių su mobiliosiomis aplikacijomis, bandžiusių jas kurti. Jei studentams kažkas nesiseka, trūksta žinių, mūsų pagalbos jie visada sulauks“, – sakė T. Jurelevičius.

Mobiliųjų aplikacijų laboratorijos steigėjai laiko save kuratoriais, globėjais, padėjėjais. „Mes norime bendradarbiauti, skleisti inovacijas, padėti jauniems žmonėms būti verslesniems. VGTV – stiprus universitetas. Šioje laboratorijoje bus galimybė pastebėti daug talentų, kurie galėtų dirbti daugelyje Lietuvos įmonių. Mes padėsime, kad jie teorines žinias realizuotų praktiškai“, – neabejoja T. Jurelevičius.

Sukaupia naujausia įrangą

Mobiliųjų aplikacijų laboratoriją sudaro dvi patalpos, jose įrengtos „Microsoft“, „Nokia“ ir „Apple“ klasės. Studentai galės naudotis naujausia įranga: „Nokia“ mobiliąsiais telefonais su „Symbian“ ir „Windows Phone“ operacinėmis sistemomis, „Microsoft“ žaidimų kompiuteriu „Xbox“ ir „Kinect“ priedėliu, „iPhone“ mobiliąsiais telefonais ir planšetiniais kompiuteriais „iPad“. Taip pat „Sony“, „Samsung“ ir „Huawei“ prietaisais su „Android“ operacine sistema.

VGTV Inžinerinės informatikos ketvirto kurso studentas Mindaugas Balčiūnas, dirbantis įmonėje „AppCamp“, laboratorijos atidarymo metu pristatė baigiamąjį darbą, kurio tema susijusi su „Microsoft“ įrenginiu „Kinect“. Studentas papasakojo apie šį kompiuterinių žaidimų konsolės „Xbox 360“ priedą „Kinect“ ir sparčiai populiarėjančias technologijas, valdomas balsu ar judesiais. 2009-aisiais sukurto įrenginio „Kinect“ naudojimo sritis

labai išsiplėtė: jis jau naudojamas medicinoje, moksle, švietimo srityje. Viena kompanija Lietuvoje panaudojo „Kinect“ bankininkystės srityje: el. bankininkystės naudotojai gali ne mygtukais, bet judesiais atlikti banko operacijas. Tik kol kas bankų klientai, pasak kūrėjų, šia naujove naudotis nepasirengę.

M. Balčiūnas bakalauru darbe tobulino programą, kurios tikslas – sumodeliuoti patalpų 3D aplinkos žemėlapius, panašiai kaip „Google maps“ žemėlapių programa. Tam būtų panaudota RGB ir gylis kamera bei gylis sensorius, kuris „mato“ 3D aplinką. Algoritmais sujungus nuskečiuotus taškus gaunamas aplinkos modelis. Jis galėtų būti naudojamas realių objektų geometrijos modeliavimui, pavyzdžiui, sensoriais nuskaitomas žmogaus kūnas arba kėdė, stalas, mašina ir t. t., o kompiuteryje matomas virtualus 3D modelis.

Įmonei „AppCamp“ M. Balčiūnas pasiūlė idėją, kuri gali būti pritaikyta kad ir prekybos centre ar kavinėje. Mat netolimoje ateityje nebeliks daugumos šiandien įprastų dalykų, nes juos pakeis išmanieji sensoriai, kurie ne tik interpretuos žmogaus balsą, judesių ar pozicijos komandas, bet ir palengvins gyvenimą. Pavyzdžiui, atėjus į kavinę ir atsėdus prie staliuko lankytoji nereikės meniu ar laukti padavėjos, nes patiekalus be jokių papildomų prietaisų bus galima išsirinkti tiesiog sėdint prie stalo. Arba parduotuvėje, renkantis daiktą, informacija apie jį bus pateikiama nebe etiketėje, bet tiesiog ant jo projektuojamoje projekcijoje. „Kinect“ gali būti pritaikomas ir derinant ar renkantis drabužius. Ateityje jų nebereiks matuoti. Prietaisais nuskenuos žmogų, kompiuteris parinks drabužio dydį, modelį bei leis peržiūrėti, kaip žmogus atrodytų su tokiu drabužiu.

Nukelta į p. 10

Patarimas studentams: „Užuot siuntinėję 100 CV per dieną, atraskite savo tikrąjį tikslą“

Edita Jučiūtė

Šiomet pirmą kartą surengtame „Karjeros festivalyje“ dalyvavo daugiau nei 100 įmonių bei verslo atstovų, supažindinusių studentus su darbo rinka, konsultavusių, kaip ieškoti darbo ir pradėti savo karjerą jau čia pat – vykstančio renginio metu. „Belsk ir bus atidaryta. Jei neįeisite pro duris, tai įeisite pro langus“, – senam posakiui, tinkančiam kopiant karjeros laiptais, pritaria ir renginio koordinatorė VGTU Integracijos ir karjeros direkcijos direktorė Vilma Navikienė. „Karjeros festivalis“, jos nuomone, padeda studentui pažinti save, suteikia žinių, kaip valdyti asmeninę karjerą, bei leidžia įprasminti universitete kaupiamas žinias, paverčiant jas ne chaotiška, o tikslinga veikla, padedančia realizuoti pasirinktus karjeros tikslus ir pasiruošti būsimiems pokyčiams. Labai sunku pasirinkti iš gausybės šiandien siūlomų galimybių. Laimingas tas, kuris geba pasirinkti teisingai. Džiugina, kad mūsų lektoriai, užimantys atsakingas vadovų pareigas ir turintys įtemptą dienotvarkę, atveda pusdienį laiko atvažiuoti į mūsų universitetą ir nemokamai pasidalyti savo patirtimi“, – sako Vilma Navikienė, jau renginio metu pajutusi didesnę studentų susidomėjimą.

Šiomet „Karjeros festivalyje“ pasiūlėte turbūt rekordinį skaičių renginių ir paskaitų. Ką iš jų pasirinktumėte pati būdama studentė?

Jei būčiau paskutiniojo kurso studentė, eičiau į simuliacinius darbo pokalbius. Į „Karjeros festivalį“ atvažiuoja įmonių personalo vadovai, kurie patys tiesiogiai bendrauja su būsimaisiais darbuotojais ir vykdo jų atrankas. Pavyzdžiui, jei studijuočiau transporto inžineriją ir įmonė „Girteka“ būtų ta, kurioje tikrai norėčiau dirbti, eičiau į jų vedamą simuliacinį darbo pokalbį ir pasitikrinčiau, „kaip aš atrodau“, galų gale ar man pavyko save „parduoti“ kaip specialistą, ar ne.

Net jei planuočiau studijuoti magistrantūroje, vis tiek būtų verta save pasitikrinti. „Karjeros festivalyje“ vykę simuliaciniai darbo pokalbiai yra ištis unikali galimybė. Negalime sau leisti daug klysti gyvenime, negalime sau to leisti nei laiko, nei finansų, nei nusivylimų prasme. Negalime eiti į dvidešimt pokalbių, kurie baigia

si nesėkme... Juk tuomet anksčiau ar vėliau pradėsime savęs klausiti – ką aš ne taip darau? Tuo tarpu į mūsų „Karjeros festivalį“ atvyko personalo atrankų profesionalai, kurie pataria, kaip geriau pradėti pokalbį dėl darbo, ko klausiti ir ko geriau neklausti būsimąjo darbdavio. Tuomet tos žinios leidžia išvengti klaidų ir nešvaistyti laiko veltui. Įdomūs ne tik praktiniai užsiėmimai, bet ir paskaitos, atskleidžiančios būsimąjo darbo galimybes, nes studentai ne visada žino, kokias neišnaudotas perspektyvas slepia jų pasirinktos specialybės. Personalo atrankų specialistai supažindina su darbo paieškos strategijomis, šio proceso etapais. Tuomet studentui lengviau orientuotis tarp gausybės patarimų ir suvokti realias savo įsidarbinimo galimybes.

Ką Jūs patartumėte studentams, kurie jau baigia studijas ir įgys kad ir ne itin perspektyvią profesiją?

Pradėčiau nuo to, kad gebėjimas valdyti asmeninę karjerą, da-

ryti teisingus pasirinkimus neatsiranda savaime. Tačiau karjeros valdymo kompetencijos ugdymo svarba jau kurį laiką suvokta ir Lietuvoje bendrojo bei aukštojo mokslo sistemoje.

Pirmiausia absolventas turi gebėti gerai pažinti save, kokios yra jo asmeninės savybės (pvz., intravertas jis ar ekstravertas), kokios jo vertybės, kurią vietą jo dienotvarkėje turi užimti šeima, draugai, laisvalaikis. Tiesa, kad kiekvienas žmogus yra unikalus – pasižymi tam tikromis savybėmis, turi išskirtinę vertybių sistemą. Iš kitos pusės, kiekvienas darbas savaitas – suteikiantis tam tikras galimybes, bet kartu ir keliantis tam tikras grėsmes (pvz., galimybė užsidirbti daugiau pinigų kartu gali kelti grėsmę, kad teks nuolat dirbti viršvalandžius). Reikia suvokti savo interesus – gebėti atsakyti sau į klausimą: „Ką aš noriu veikti gyvenime plačiąja prasme?“ Antrasis etapas – karjeros galimybių tyrinėjimas, t. y. informacijos rinkimas apie įvairias užimtumo formas (nebūtinai universitetas ruošia darbuotojus, gal aš gebėčiau būti darbdaviu, nuosavo verslo kūrėju), darbo rinkos tendencijas. Mažiau mažiausiai reikia suvokti viešojo ir privataus sektorių skirtumus. Trečias etapas – karjeros vizijos turėjimas, kokią aš įsivaizduoju savo darbo dieną, kokia mano darbo rezultato prasmė, dėl ko aš noriu daryti viena, o ne kitą?

Paskutinis etapas – karjeros įgyvendinimo kompetencija, t. y. gebėjimas kryptingai mokytis, kaupti žinias, atskleisti save tam tikroje darbo vietoje, derinti darbą su kitomis savo gyvenimo sritimis. Visa tai lemia geresnę savęs bei karjeros galimybių pažinimą.

Festivalio misija ir buvo padėti studentams suvokti ir susiformuoti savo darbo paieškos strategiją, o ne kaltinti kitus, kad Lietuvoje nėra

Integracijos ir karjeros direkcijos direktorė Vilma Navikienė studentams, kopiant karjeros laiptais, pataria aiškiai susiformuoti savo karjeros viziją

darbo. Gali būti, kad studento pažymiai labai vidutiniški, kad bendrakursiai turi daug daugiau specialybės žinių, bet jei studentas labai aiškiai žino, kad jis, pavyzdžiui, nori dirbti „Eikoje“, tai jei atliks šioje įmonėje praktiką, nusišs savo CV, motyvacinį laišką, labai tikėtina, kad įmonės vadovai įvertins didelį norą atiduoti savo žinias būtent jų kompanijai. Beje, turiu konkretų pavyzdį, susijusį su šioje įmonėje norėjusiu dirbti mūsų studentu. Mūsų direkcijoje ne kartą dėl karjeros konsultavosi VGTU studentas, norėjęs įsidarbinti tik „Eikoje“ ar keliose tokio paties lygmens įmonėse. Mes konsultavome jį, kaip labai kryptingai parašyti CV ir motyvacinį laišką (rekomenduojame to paties CV nesiuntinėti visiems, nes jis pasklis internete ir rinkoje toks darbuotojas bus tik pigi, visiems siūloma prekė). Po kurio laiko šis studentas sulaukė pasiūlymo atvykti į pokalbį savo išsivajotoje įmonėje.

Bendraujate su studentais, kurie nori įsidarbinti, svajoja apie savo karjerą. Kas jiems kelia daugiausia rūpesčių?

Į mūsų skyrių ateina studentų, bet ne tiek daug, kiek norėtume, kad ateitų. Dėl to ieškome įvairiausių formų, kurios skatintų studentų aktyvumą bei „priverstų“ išgirsti tam tikrą jiems ištis svarbią informaciją ir apsaugotų savo „dviračio išradinėjimo“ dar kartą. Dėl to ir surengėme paskaitų ciklus, kuriuose savo patirtimi ir įžvalgomis dalijasi savo srities profesionalai. Ateina studentai, konsultuojasi, siunčia savo CV. Pastebime, kad studentai, siuntinėdami savo CV į visus įmanomus įmonių elektroninius paštus, daro didelę klaidą. Patariame studentams nukreipti savo jėgas į karjeros vizijos paieškas, o ne „bet kur“. Žinodamas savo asmenines savybes, įvertindamas

gebėjimus ir tai, ką konkrečiai gali duoti pasirinktai kompanijai, gali nestandartiškai parašyti ir CV, ir motyvacinį laišką.

Yra du kodėl, į kuriuos reikia atsakyti rengiant motyvacinį laišką: kodėl būtent ši kompanija mane, kaip specialistą, sudomino ir kodėl aš tinkamas šiai kompanijai ir jos siūlomam darbui?

Deja, studentai, rašydami savo motyvacinius laiškus, dažnai padaro didžiausią klaidą – pasirenka kompiuterinę kombinaciją „copy-paste“... Tai tikrai užkerta kelius į būsimąjį pokalbį su darbdaviu.

Džiaugiuosi, kad „Karjeros festivalyje“ studentai sužino, jog gali universitete konsultuotis ne tik savo specialybės, bet ir būsimosios karjeros klausimais. Jei studijuodamas studentas susiduria su situacija, kuomet pradeda dvejojti, ar pasirinkta specialybė tinka jam, negali apsispręsti, ką nori veikti gyvenime, jaučia, jog vienam sunku priimti tinkamą sprendimą dėl studijų, darbo ir ateities, jaučiasi išsekęs, nebedomina nei studijos, nei kita veikla – nori kažką keisti, bet nežino, kaip ir ką. Integracijos ir karjeros direkcijoje dirbantys specialistai tokiose situacijose atsidūrusiems studentams ir absolventams gali pagelbėti – susivokti savo gyvenimo prioritetuose, vertybėse, interesuose, priimti geresnius karjeros sprendimus, sužinoti karjeros pokyčių valdymui svarbius aspektus, įveikti kliūtis, trukdančias sėkmingai siekti karjeros, pvz., efektyviai planuoti laiką, mažinti stresą ir pan. Festivalio laikas dar nebuvo pasibaigęs, o studentai jau atėjo konsultuotis įvairiais karjeros klausimais ar tiesiog prašyti praktinio patarimo. Pavyzdžiui, ateina studentė, kuri planuoja magistrantūrą studijuoti Vokietijoje, dėl stipendijos skyrimo tvarkos jai teks laukti metų. Šiuo atveju būtų neatsakinga siūlyti

V. Navikienės nuomone, įmonei „Sweco“ svarbu degančios darbuotojų akys

Kartais studentams reikia tiesiog atsidurti reikiamu metu reikiamoje vietoje. Tam festivalyje surengta karjeros kontaktų mugė

„Karjeros festivalyje“ studentai sužinojo, jog gali universitete konsultuotis ne tik savo specialybės, bet ir būsimosios karjeros klausimais

darbuotoją, kuris po metų nebedirbs. Tuomet studentei siūlome stažuotę arba savanoriavimą, kuris tikrai prisidės prie praktinių įgūdžių formavimo ir, be abejonės, pagražins bet kurio studento CV.

Kokius dar stereotipus studentams patartumėte užmiršti?

Įmonės siunčia praktikos ir darbo pasiūlymus, kuriuos mes skelbiame savo interneto puslapyje, pagal darbų pobūdį siunčiame fakultetams, atitinkamoms katedroms. Po „Karjeros festivalio“ atliekame studentų apklausas. Klausiamo jų, kas patiko, kas nepatiko? Man keistai skamba tų apklausų atsakymai: „Gana mums tų *maksimų* ir *senukų*.“ Studentai kartais nesuvokia, kad darbas ar praktikos patirtis „Maximos“ ar „Senukų“ logistikos skyriuje turi daug didesnę vertę nei įmonėje, kuri turi keletą darbuotojų ir tris vilkikus. Banalu mąstyti, kad „Maxima“ yra kasininkų darbas. Juk administracijos sudėtis yra visai kitokia. Jei studentas išmanys „Maximos“ IT sistemas, tikrai išmanys labai daug ir turės unikalią darbinę patirtį. Stereotipinis mąstymas, vengus naujų priėmimas, mano nuomone, atitolina ir pačią karjeros sėkmę. Europoje postmodernistinė karjeros koncepcija buvo pradėta adaptuoti dar 1970 metais. Lietuvoje postmodernios karjeros sampratos užuomazgos pastebimos nuo 1990 metų, tačiau jos vystymasis, palyginti su kitomis Vakarų valstybėmis, yra daug vangesnis. Šiuolaikinė karjeros koncepcija orientuota į horizontalų judėjimą organizacijoje. Augantis jos aktualumas ir populiarumas sietinas su kintančia organizacijų struktūra, t. y. su hierarchinių lygių juose mažėjimu, vadinamuoju „organizacijų plokštėjimu“. Dėl organizacijų plokštėjimo ir restruktūrizacijos jose yra naikinami valdymo sluoksniai ir plečiama likusių dar-

buotojų atsakomybė. Tačiau nereikia pamiršti, jog ne visi darbuotojai yra vienodai suinteresuoti karjera ir ne visiems suteikiama galimybė ją vystyti. Organizacija, vertindama darbuotojus, atsižvelgdama į jų sukuriamą vertę, išvelgia potencialą, išskiria unikalius, vertingus, efektyvius ir kompetentingus darbuotojus, kuriems padeda vystyti karjerą.

O kas yra plokščiosios organizacijos?

Organizacijos, kuriose karjerą galima daryti horizontaliai. Pavyzdžiui, jei efektyviai trejus metus dirbau viename skyriuje, nebūtinai turiu gauti aukštesnį postą ar tapti vadovu. Štai mūsų generalinis festivalio rėmėjas įmonė „Barclays“ turi lyderių programą, kurioje darbuotojai, po pusę metų dirbdami skirtinguose įmonės padalinuose, išmano visus įmonėje vykstančius procesus, įgyja maksimalią kompetenciją, kuri padeda tapti tikru lyderiu, įmonės vedliu. Suvokimas, kad mes galime kilti ne tik vertikaliai, bet ir horizontaliai, į Lietuvos įmones ateina dar labai vangiai. Mes daugiau linkę pabūti specialistu, vyr. specialistu, o vėliau – skyriaus vadovu... Mūsų studentai turėtų išsilaisvinti iš šio stereotipo. Nesvarbu, kokia bus tavo pozicija, gali visą gyvenimą būti geras specialistas, bet apie tave būriuosios žmonės, būsi nuomonės lyderis, vadovas galbūt patarimo kreipsis ne į tavo padalinio vadovą, o į tave... Studentams sakau: jūsų kompetenciją kuria ne pareigybė ir ne jūsų diplomas.

Vis dar turime daug stereotipų ir dėl pačios karjeros...

Mano karta taip pat buvo trafaretinė. Po mokyklos baigimo mes turėjome būtinai kažkur įstoti. Pageidautina – į aukštąją mokyklą. Nebuvo to suvokimo, kad pirmiausia reikia pažinti patį save, suvokti, ko iš tiesų

nori. Pavyzdžiui, skandinavai dažnai savo studijas pradeda būdami trisdešimties, prieš tai labai daug keliauja, išbando įvairiausius darbus ir taip supranta, ko jie gyvenime siekia. Nesakau, kad visada verta septynerius metus blaškytis ir ieškoti, bet jei negali aiškiai savęs identifikuoti, atrasti reikiamos krypties, tikėtina, kad toks savęs ieškojimas padės. Mūsų švietimo sistema jaunas žmones įspraudžia į rėmus: jei neišlaikysi tam tikro egzamino, tai užkirs kelią į tam tikrų specialybių studijas. Bet juk jaunų žmonių suvokimas ir norai gali keistis. Jei dešimtoje klasėje nepasirinkau chemijos, tai man užkerta kelią vėliau studijuoti mediciną, nors galbūt kaip tik suvokiau, kad tai mano būsimosios darbo sritis. Mes jaunam aštuoniolikos metų žmogui sakome: „Pasirink, ką nori veikti.“ Galbūt reikėtų jauniems žmonėms suteikti daugiau laisvės. Džiugina tendencija darbo rinkoje, kad įmonėse svarbiau tampa ne konkreti specializacija, o kompetencija.

Bendraujate su darbdaviais, garsių Lietuvos įmonių vadovais. Ar galite pasakyti, kokias darbuotojų savybes labiausiai vertina darbdaviai? Yra bendros tendencijos?

Darbdaviai, mano nuomone, pasirenka žmones, kurie labai nori pas juos dirbti. Štai „Karjeros festivalyje“ paskaitą apie karjerą atliekų perdirbimo versle skaitė UAB „EMP recycling“ vadovas Almantas Kybartas. Mano nuostabai, į šią paskaitą atėjo magistrantai, kurie jau turėjo savo CV ir aiškų norą dirbti būtent šioje įmonėje. Tai yra labai daug, kai jauni žmonės gali įvardyti įmonę, kurioje nori dirbti. Kitas klausimas, ką gali duoti šiai įmonei? Galų gale yra trys mėnesiai, per kuriuos studentas suvoks, ar jo lūkesčiai buvo teisingi. Įmonė „Sweco“ akcentuoja, kad jiems svarbu degančios darbo-

tojų akys, noras dirbti būtent šioje kompanijoje ir šioje srityje.

Vadinas, darbdaviams pažiūrių vidurkis nėra toks svarbus?

Tai nėra svarbiausia. Labai svarbu, kad kiekvienas studentas prieš atlikdamas karjeros ir būsimosios darbo pasirinkimus, objektyviai įvertintų savo asmenines savybes, žinotų savo stipriąsias ir silpnąsias asmenybės puses bei paanalizavotų, kokios galimybės ir grėsmės atsivertę pasirinkus vieną ar kitą darbo pasiūlymą, ūkio sektorių, pareigybę ir t. t.

Kiekvienas studentas skirtingai ir skirtingais keliais ateina į savo darbo vietą. Kartais tikrai reikia tiesiog atsidurti reikiamu metu reikiamoje vietoje ir išgirsti apie darbo pasiūlymą, ką mes per karjeros kontaktų mugę ir darome. Čia dažnai ir įvyks-

ta tas „reikiamu laiku reikiamoje vietoje“. Tokių sėkmingų pavyzdžių tikrai turime. Pirmakursis į kontaktų mugę eina tiesiog pasižiūrėti, antrakursis galvoja apie kitų metų praktiką, trečiakursio tikslas – išsiaiškinti, koks praktikantų atrankos procesas, ketvirtakursiui turbūt rūpi būsimasis darbas.

Kalbant apie praktikas Lietuvos įmonėse, ar jos visada būna realios?

Įmonės, kurios dalyvauja mūsų „Karjeros festivalyje“, esu tikra, kad užtikrina realų praktikos turinį. Jei yra „popierinių“ praktikų, tai pralaimi ne kas kitas, o pats studentas. Apskritai visada nukenčia tas studentas, kuris neturi motyvacijos... taip švaistydamas ir savo energiją, ir pinigus, o svarbiausia – laiką.

Asmeninis karjeros valdymas pagal Vilną Navikienę:

1. Pažinti save. Pirmiausia reikia aiškiai suvokti, kas jūs esate, kokie jūsų prioritetai, kokios jūsų vertybės, asmeninės savybės, interesai, stipriosios ir silpnosios pusės.
2. Aiškus savo, kaip žmogaus, paskirties suvokimas, padės jums suformuluoti savo karjeros viziją, ilgalaikius ir trumpalaikius tikslus bei išsiskeltų tikslų įgyvendinimo strategijas.
3. Kurkite profesinių kontaktų tinklą ir dalykiškai bendraukite su įvairiais žmonėmis (informacinis interviu, socialiniai tinklai).
4. Ugdykite gebėjimo planuoti savo veiklą ir laiką kompetenciją. Šis gebėjimas labai priklauso nuo žmogaus bendro požiūrio į savo savarankiškumą, t. y. į tai, kas, jo manymu, labiau daro įtaką gyvenimui ir aplinkai – jis pats ar aplinkybės.
5. Pasirinkite tinkamus darbo paieškos būdus, atpažinkite paslėptas darbo rinkos galimybes: parenkite kryptingą CV ir motyvacinį laišką, nesiuntinėkite 100 CV per dieną.
6. Pasiruoškite pokalbiui dėl darbo. Sprendimą dėl darbuotojo priėmimo po pokalbio nulemia 2 faktoriai: 1) ar kandidatas sugebės atlikti paskirtą darbą, turi reikiamą kompetenciją; 2) ar darbuotojo vertybės sutampa su organizacijos kultūra.
7. Gebėkite įsitvirtinti darbo vietoje bei išsiaiškinti arba susikurti joje karjeros galimybes.
8. Kreipkitės patarimo į karjeros specialistus, kad ir į savo *Alma Mater*, VGTU Integracijos ir karjeros direktiją, kur mūsų specialistai padės atsakyti į jūsų klausimus.

„Karjeros festivalis“ studentams atvėrė galimybes išgirsti ir verslo praktikų išmintį

Kristina Buidovaitė

Vilniaus Gedimino technikos universitete (VGTU) kovo 18-ąją startavęs „Karjeros festivalis“ studentams tapo puikia galimybe pažinti darbo rinką, iš arčiau susipažinti su dominančiomis įmonėmis. O ne vienam Lietuvoje garsios bendrovės vadovui – atrasti drąsius, veržlius, smalsius studentus – būsimuosius specialistus ar verslininkus.

Įmonės „Krasta auto“ vadovė Asta Bagdonavičienė

Dalijosi sukaupta patirtimi

SEB banko prezidento patarėjas Gitanas Nausėda karjerai skirtuose renginiuose ypač laukiamas. Daugelyje jų, prisipažįsta, stengiasi sudalyvauti. „Jeigu galiu pasidalyti savo patirtimi ir jei ta patirtis yra kažkam naudinga, įdomi, tai ir yra pagrindinė tokių renginių prasmė, – įsitikinęs G. Nausėda. – Aš savo pavyzdžiu noriu pasakyti, kad tikrai ne šventieji puodus lipdo. Visi mes darome klaidų. Svarbiausia turėti noro pirmiausia įrodyti sau pačiam, kad nesi blogesnis už kitus, kad viskas pasiekama. Tuomet galima tikrai daug ką nuveikti.“

Pašnekovo teigimu, profesinėje veikloje geriau neiti į kompromisus su savo sąžine: jei darbas nemielas, jo dirbti neverta nei dėl atlyginimo, nei dėl kitų gerovės. Anksčiau ar vėliau nepatinkantis darbas pradeda gadinti gyvenimą, tad vis tiek ateina metas pradėti daryti tai, ką labiausiai norisi.

„Jei žmogus renkasi nekvalifikuotą darbą, toks jo pasirinkimas. Bet jei baigęs aukštąją mokyklą dirba visiškai primityvų darbą tik dėl to, kad atlyginimas didesnis, arba emigruoja ir dažo sienas, tai kam tada jis gaišo tuos ketverius studijų metus?“ – komentavo SEB banko prezidento patarėjas.

Sėkmę lemia ryžtas

Žinoma, ne visi studijas baigę studentai turi galimybę įsidarbinti pagal įgytą specialybę. Vis dėlto, G. Nausėdos teigimu, pauzė po studijų neturėtų užsistoti per ilgai, nes žmogus praranda įgūdžius, žinias. O ir pirmasis darbas paprastai būna nelabai turiningas, tačiau, anot pašnekovo, jei jaunas žmogus pasirinko sritį, kuri

jam arčiau širdies, net pradėjęs nuo primitivesnių darbų vis tiek turi galimybę kopti karjeros laiptais, o ir darbai taps vis įdomesni. Be to, praktiškai atliekančiam studentui arba naujam darbuotojui paskyrus ne pačius įdomiausius darbus, nesunku patikrinti jo motyvaciją, norą ir pasiryžimą dirbti. „Ne paslaptis, kad kai kurie vadovai specialiai šitaip išbando naujus darbuotojus. Paskiria rutininį darbą, kad įvertintų, kiek žmogus yra kantrus, patikrina, ar jis nesijaučia pasaulio centru. Būna ir taip, kad kai kuriems paskirtasis darbas atrodo nevertas jų pastangų. Toks požiūris puikiai apibūdina žmogų. Ir aš, galbūt, vengčiau tokį žmogų įdarbinti

„Jei žmogus renkasi nekvalifikuotą darbą, toks jo pasirinkimas. Bet jei baigęs aukštąją mokyklą dirba visiškai primityvų darbą tik dėl to, kad atlyginimas didesnis, arba emigruoja ir dažo sienas, tai kam tada jis gaišo tuos ketverius studijų metus?“

savo padalinyje. Man pačiam dažnai tenka dirbti neįdomius darbus – tai yra mūsų darbo dalis. Jei žmogus tik pradėjęs profesinę karjerą ims skystis neįdomiu darbu, vadinasi, kažkas yra negerai“, – komentavo G. Nausėda.

Versle atsitiktinimų nėra

Įsidarbinimo galimybės finansų sektoriuje, anot pašnekovo, priklauso ne nuo sektoriaus specifikos, o nuo jo padėties konkrečiu momentu. 2009 metais, kai bankų sektorius traukėsi, absolventams rasti

darbą buvo tapę ypač sudėtinga. Tuo metu daug kas bankuose darbą apskritai prarado.

Finansų sektoriui stiebiančias aukštyn, padidėjo įsidarbinimo galimybės: pamažu atsirado naujų darbo vietų, geresnės perspektyvos. Šiandien, pasak G. Nausėdos, bankų sistemoje padėtis nepalyginti geresnė nei prieš kelerius metus. Tas pats pasakytina ir apie kitus sektorius.

Galimybė surasti darbuotojų

Įmonės „Krasta auto“ vadovė Asta Bagdonavičienė teigė nemažai girdėjusi apie aukštosiose mokyklose organizuojamus karjerai skirtus renginius, bet tokia-me dalyvauti teko pirmą kartą. „Manau, tai puiki galimybė studentams pristatyti atstovaujamą įmonę bei užmegzti kontaktą su jaunuoliais, kurie yra potencialūs darbuotojai“, – sakė A. Bagdonavičienė.

Norintieji įsidarbinti transporto įmonėje, anot pašnekovės, turėtų būti aktyvūs, domėtis sritimi, kurioje nori save išbandyti. Pravers ir studijų metu įgyta renginių organizavimo bei visuomeninės veiklos patirtis. Įsidarbinus, pasak A. Bagdonavičienės, negana vykdyti tik savo pareigas, svarbu prisidėti ir prie kitų vykdomų projektų, nors juose dalyvauti pagal pareigas tiesiogiai ir nepriklausytų. „Svarbu stengtis nelikti nepastebėtam ir būti įvertintam“, – komentavo pašnekovė.

Klaida ta pati

Ne vienerius metus dirbdama transporto įmonėje, A. Bagdonavičienė gali įvardyti pagrindinę įmonėje praktiką atliekančių studentų klaidą: dalis į praktiką žiūri kaip

SEB banko prezidento patarėjas Gitanas Nausėda

į būtiną atlikti formalumą, bet ne kaip į galimą savo karjeros ir darbo pradžią. „Kuo anksčiau žmogus žinos, ko jis iš tiesų nori, tuo greičiau ir kryptingiau pradės to siekti. Žinoma, nematau nieko blogo, jei studentas po studijų dar tebeieško savo kelio ir nori išbandyti jėgas įvairiose srityse. Todėl studijų metu geriausia, jei studentas studijuotų, o pradėjęs karjerą, įgijęs bendrąjį išsilavinimą, specifinių žinių įgaus dirbdamas“, – atkreipė dėmesį A. Bagdonavičienė.

Įmonėje „Krasta auto“ studentams pirmiausia patikimas paprastesnis darbas, tačiau jei studentas aktyvus ir iniciatyvus, labai greitai jam gali būti suteikta didesnė atsakomybė, galbūt pasiūlytas ir nuolatinis darbas. „Ir nors visų siekiamybė dirbti mėgstamą darbą, kuris gerai apmokamas, galbūt ne visiems tai pavyksta iš karto, bet anksčiau ar vėliau kryptingai dedant pastangas, tai būtinai įvyks“, – neabejoja pašnekovė.

Pirmaujame nepelnytai?

„Pagal architektų kiekį tūkstančiui gyventojų pasaulyje mes esame dvyliktoje ar tryliktoje vietoje, bet pagal ekonominį išsivystymą tikrai gerokai žemiau“, – sako „Vilniaus architektūros studijos“ (VAS) vadovas architektas Kęstutis Pempė. Lietuvoje paruošiama dešimt kartų daugiau architektų nei, pavyzdžiui, Estijoje, nors mūsų šalis nėra dešimt kartų didesnė. O ir architektūros lygis Lietuvoje, anot K. Pempės, nėra dešimt kartų geresnis nei kaimyninėje šalyje.

Ne paslaptis: nemažai baigusiujų architektūros studijas dirba arba ne pagal specialybę, arba užsienyje. Tokia situacija, atkreipė dėmesį architektas, nebūtų didelė bėda, jei būsimieji architektai mokytųsi už savo lėšas. „Galima pasigirti, kad Lietuvoje architektus ruošia keturios aukštosios mokyklos. Kaip ir miškų procentu Vilniuje ar neteisingai nubrėžtomis Vilniaus miesto ribomis. Bet ne visada kiekybė perauga į kokybę. Jauni žmonės tam tikra prasme netgi klaidinami. Mokydamiesi jie pamilsta savo specialybę, turi iliuzijų dirbti. Galiausiai paaiškėja, kad įsidarbinti gali kas aštuntas“, – komentavo K. Pempė.

Pasak VAS vadovo, architektūra – ne tik menas, bet ir mokslas, verslas bei inžinerija. Tad mokymosi procesas vyksta visą gyvenimą. „Nepakanka baigti architektūros studijas aukštojoje mokykloje ir su įgytomis žiniomis sėkmingai dirbti. Mokyti reikia nuolat: keičiasi technologijos, atsiranda naujų medžiagų, mokslo pasiekimų ir t. t.“, – sako VGTU absolventas. Kiek archi-

„Vilniaus architektūros studijos“ (VAS) vadovas architektas Kęstutis Pempė

tektūroje yra verslo? Architektas, anot K. Pempės, panašus į orkestro dirigentą. Tame orkestre „groja“ inžinieriai, kurie rengia projektus, vėliau architektui tenka kartu „groti“ su projekto vystytojais, statybininkais, užsakovais tol, kol kūrinys realizuojamas. Tad vien menininku būti neužtenka. Galiausiai architektas, anot K. Pempės, kuria arba turėtų kurti žiūrėdamas bent keletą metų į priekį, todėl pirmiausia pats turi būti tam pasiruošęs.

Pripažinimas – ir užsienyje

Vienoje didžiausių ir seniausių Lietuvoje projektavimo paslaugų įmonių „Vilniaus architektūros studija“ kasmet praktiką atlieka keletas studentų. Pagrindinė jų užduotis, pasak studijos vadovo, su architektūra susipažinti praktiškai, nes profesinė praktika nuo teorinio mokymo neabejotinai skiriasi. Studijų metu ryšius tarp teorijos ir praktikos geriausiai išlaiko aukštosiose mokyklose dirbantys architektai praktikai. Būtent juos, K. Pempės teigimu, studentai labiausiai vertina.

Baigusieji studijas gali dalyvauti Leonardo da Vinci programos projekte „Architektūra ir visuomenė“ ir išbandyti savo jėgas įvairių Europos šalių architektūros studijose. Praktinių dalykų, pasak K. Pempės, jaunieji architektai išmoka pamažu. „Architektūrinė kūryba negimsta iš karto kaip tapyba, grafika, keramika, muzika. Tam, kad architektas realizuotų kokį nors darbą, praeina ne vieneri metai. Vienų dalykų moko aukštoji mokykla, kitų – gyvenimas. Kompromisų, užsakovų įtakų, kovos už savo projektą – to reikia mokytis. Ir to moko gyvenimas. Manau, kad būtų neteisinga reikalauti iš aukštosios mokyklos, kad ji išleistų į gyvenimą žmogų, visiškai pasiruošusį prakti-

nam darbui. Tai praktiškai neįmanoma“, – įsitikinęs architektas.

Pastaraisiais metais, anot architektų, daugėja ne lietuvių architektų, norinčių stažuotis užsienyje, bet mūsų šalyje daugėja stažuotojų iš Italijos, Ispanijos bei kitų šalių. K. Pempė pasakojo neseniai atsisveikinęs su studijoje dirbusiais keturiais italais, šiuo metu VAS stažuojasi ispanas bei viena architektė iš Lenkijos. Netrukus architektų komandą papildys du jaunieji architektai iš Ispanijos ir Italijos.

Ar jaunieji architektai, baigę studijas Lietuvoje ir užsienyje, panašūs? Panašumų, pastebi K. Pempė, daugiau nei skirtumų. Pirmiausia todėl, kad studijų programos Europoje vis labiau unifikuojamos. „Žinoma, tam tikri valstybių, architektūros mokyklų, mentaliteto, tautinių tradicijų skirtumai egzistuoja,

„Nepakanka baigti architektūros studijas aukštojoje mokykloje ir su įgytomis žiniomis sėkmingai dirbti. Mokyti reikia nuolat: keičiasi technologijos, atsiranda naujų medžiagų...“

bet panašumų taip pat vis daugėja“, – atkreipė dėmesį architektas.

Pašnekovo teigimu, Lietuvoje architektūrą baigę jauni žmonės nėra prastesni nei kolegės iš užsienio, o kartais net ir labiau motyvuoti, siekiantys karjeros, profesinio įsitvirtinimo, savo kūrybos įprasminimo.

Ar architektų bendruomenė atvira jauniems architektams? „Kol jaunas žmogus, baigęs architektūros studijas, gauna atestatą, kol įsitvirtina, architektų bendruomenė į jį žiūri atsargiai. Stebi, kokie bus jo pirmieji žingsniai, ką jis parodys, kaip jis užsirekomenduos ir pan. Kita vertus, architektūros darbdaviai, arba sen-

buviai, turi didžiulį pasirinkimą. Tas sukuria tam tikras sąlygas, tam tikrą atmosferą, kuri nėra pati palankiausia tiems jauniems žmonėms. Jie visi stebimi kaip per padidinamąjį stiklą: kaip ir ką jie dirba bei ką sugeba. Tam, kad įsitvirtintų, jiems reikia būti labai darbštiems, motyvuotiems“, – sakė K. Pempė.

Entuziazmo nepristigo

Dešimtmetį sėkmingai veikiančios įmonės „EMP recycling“ (EMP), kurios veikla yra antrinių žaliavų supirkimas, surinkimas, perdirkimas ir prekyba, generalinis direktorius Almontas Kybartas studentų karjerai skirtame renginyje taip pat dalyvavo pirmą kartą. Ir, pripažįsta, nenusivylė. Pirmiausia – pokalbiu su renginio organizatoriais ir į salę susirinkusiu gausiu būriu studentų. Verslininką sužavėjo smalsūs ir aktyvūs VGTU studentai.

Įmonėje, anot A. Kybarto, praktiškai atlieka nemažai studentų. Pagrindinė priežastis – jie aktyvūs, norintys dirbti. Kai kuriems ypač aktyviems, smalsiems praktikantams įmonės generalinis direktorius pasakojo patikėdaves sudėtingesnių praktinių užduočių: parengti projektą, planą, pasidomėti tam tikra sritimi. „Iš pradžių studentams skiriame neįdomiausią, rutininį darbą, kurį reikia padaryti, kad jis pažintų ne pačią įdomiausią darbo pusę. Juk jei iš karto pateiki desertą, žmogus nevalgys daržovių, kurios būtinos. Studentai, iš karto gavę tik įdomių darbų, taip jo tinkamai nevertins“, – svarstė verslininkas.

Yra dalykų, kurie, daugelio nuomone, iš esmės garantuoja darbo vietą. Bene pagrindinis – darbo patirtis. A. Kybartas pripažįsta: jaunas žmogus gali būti sukaupęs nemažai vertingos patirties. „Svarbu, ar žmogus gyvenime yra smalsus ir besistengiantis kažką pasiekti. Studentas galėjo būti pasiekęs aukštų rezultatų sporte, studijų metu būti studentų klubo nariu ir pan. Jei žmogus turi smalsumo ir noro kurti, jis yra įdomus“, – komentavo pašnekovas.

EMP – novatoriška įmonė, kuri siekia neatsilikti nuo naujovių atliekų perdirbimo srityje. Kaip atliekų perdirbimas siejasi su kūryba? „Kūrybos darbe tikrai daug. O aš mėginu būsimojo darbuotojo akyse pamatyti užsidegimą“, – sakė A. Kybartas. Mat, pašnekovo teigimu, gyvenimo aprašymai rašomi puikiai – kartais atrodo, kad kandidatas tinkamas arba siųsti į kosmosą, arba į Europos Parlamentą. „Mums, darbdaviams, tenka ieškoti kitokių dalykų, kad pažintum žmogų iš tikrųjų“, – pabrėžė A. Kybartas. Tam pasitarnauja ir intuicija, kūno kalba, žmogaus energetika – to, anot verslininko, žodžiais nepasakysi.

Pradžią nenudžiugino

VGTU absolventas Justinas Kugis pasakojo dalyvavęs karjerai skirtuose renginiuose pirmaisiais studijų metais, kol karjera dar mažai rūpėjo. O darbo pagal įgytą konstruktoriaus specialybę pradėjęs ieškoti pabaigęs bakalauro studijas. Pradžią, pasak pašnekovo, pasirodė sėkminga – buvo sutarta pradėti dirbti. Tačiau įmonės darbų apimtims mažėjant (tuo metu ekonominė krizė buvo pasiekusi žemiausią tašką), įsidarbinti joje taip ir nepavyko... Tiesnėms darbo paieškos užsėtus, pasak J. Kugio, vienu metu teko dirbti ir ne pagal specialybę.

„Tuomet supratau, kad man reikalingas konstruktoriaus darbas, kuriame galėčiau panaudoti žinias,

įgytas bakalauro ir magistro studijose“, – sakė VGTU absolventas. Tokį darbą J. Kugiui susirasti pavyko baigiant magistro studijas. Pagrindinės problemos ieškant darbo – darbdaviui reikalingi konstruktoriai, įgiję 3–5 metų darbo patirtį bei turintys kvalifikacijos atestaciją. „Suprantama, būnant jaunam, tokių reikalavimų neįmanoma įvykdyti, nors kai pradėjau studijuoti, visi tik ir tvirtindavo, kad reikalingi jauni žmonės“, – sakė J. Kugis.

Pagrindiniai iššūkiai pradėjus dirbti, pasak VGTU absolvento, – mokytis naujų dalykų, susipažinti su darbo specifika, aplinka, įrodyti savo vertę. „Be abejonės, trūkdavo žinių, techninių įgūdžių, kartais buvo sunku teorines žinias pritaikyti praktiškai, tačiau visa tai verčia tobulėti ir stengtis dar labiau. Be to, dirbu tokioje aplinkoje, kurioje yra daug vyresnių kolegų, todėl visuomet galiu tikėtis gauti patarimą ir pagalbą sprendžiant iškilusias problemas“, – patikino pašnekovas.

Studentų interesų nepamiršta

Bendrovė „Topo grupė“ – viena tų, kuriems jų darbuotojų studijos rūpi. Todėl dirbantiems studentams suteikta galimybė derinti darbo laiką su paskaitomis ir pasinaudoti įstatymų numatytomis papildomomis laisvomis dienomis, skirtomis besimokantiejiems. Didžiuoju privalumu darbuotojai laiko įmonėje veikiančią „vidinę“ mokymų akademiją. Čia rengiami įvairūs mokymai, diskusijos, seminarai, ugdantys ne tik darbuotojų profesionalumą, bet ir asmeninius jų gebėjimus. Be to, įmonė turi savo biblioteką, kuria mielai naudojasi visų padalinių darbuoto-

„EMP recycling“ generalinis direktorius Almontas Kybartas

jai. „Šaunu, kad įmonė investuoja į savo darbuotojus, rengia jiems įvairius mokymus, taip plečia jų akiratį, didina kolektyvo narių lojalumą“, – sakė logistikos vadovo pavaduotoju dirbantis VGTU absolventas Arvydas Bartusevičius. Labai svarbu ir tai, kad įmonių grupėje yra suteikiamos puikios vidinės karjeros galimybės, atsižvelgiant į individualius kiekvieno darbuotojo sugebėjimus, potencialą, asmenines savybes. Čia darbuotojams atveriamos durys į aukštesnes įmonės darbo pozicijas. „Įmonėje dirba labai draugiškas kolektyvas, su kuriuo smagu ne tik kartu dirbti, bet ir drauge leisti laisvalaikį“, – sakė VGTU absolventė Inga Rozenbergienė, šiuo metu dirbanti parduotuvės vadove. Įmonės komandoje mielai laukiami studentai, norintys atlikti praktiką, įgyti žinių ir labai vertingos patirties, kuri vėliau padės integruotis darbo rinkoje.

Viena iš pagrindinių kliūčių, trukdančių įsidarbinti studentams, – darbdaviui reikalingi darbuotojai, įgiję 3–5 metų darbo patirtį

VGТУ atidaryta didžiausia Lietuvoje Mobiliųjų aplikacijų laboratorija

Atkelta iš p. 5

Kokios pagrindinės problemos M. Balčiūno pasiūlytomis idėjoms realizuoti? Kaip sako VGТУ ketvirtakursis, bendraminčių trūkumas. Anot pašnekovo, kompiuterinė grafika labai plati sfera, o trūksta kolegų, kurie ryžtųsi plėtoti vieną ar kitą projektą tik iš idėjos. Žmonės mažu praranda motyvą, kurios, kaip ir žinių, pasak M. Balčiūno, tikrai reikia. VGТУ atidarius Mobiliųjų aplikacijų laboratoriją, studentams suteikta galimybė naudotis modernia technika ir nuolat žengti į priekį.

M. Balčiūnas pasakojo sulaukęs klausimo, ar naudojant „Kinect“ būtų galima parengti panašų ar net geresnį VGТУ žemėlapi, nei daug dėmesio sulaukęs „Google Maps Street View“. Viskas, pašnekovo teigimu, yra įmanoma, tik, pirmiausia, anot VGТУ studento, reikia žmonių, pasiryžusių įgyvendinti tokią idėją.

„Galima pritaikyti įvairių specialistų žinias, suderinant įvairių technologijų, kaip elektrotechnikos, geografinių informacinių sistemų (mini sraigtasparniai, GPS lokatoriai) panaudojimą, įgyvendinant idėjų, kūrybišką studentišką projektą ir ne tik. Juk tokios technologijos jau taikomos įvairiuose universitetuose ar

tokiose įmonėse kaip „Google“, kuri šiuo metu jau kuria nepilotuojamus automobilius“, – sako M. Balčiūnas.

VGТУ ketvirtakursis ragina pasinaudoti technologijų suteikiamomis galimybėmis, įgyvendinant savo idėjas. Taip pat M. Balčiūnas mielai siūlo prisijungti prie jo, kuriant papildytos realybės, natūralios vartotojo sąsajos ar interaktyvias aplikacijas, kurios bus naudojamos galbūt net jau rytoj.

VGТУ Fundamentinių mokslų fakulteto Grafinių sistemų katedros Multimedijos ir kompiuterinio dizaino mokyimo laboratorijos vedėjas Ernestas Čepulionis taip pat pritaria: Mobiliųjų aplikacijų laboratorijoje studentams suteikiama galimybė save realizuoti dar studijų metu. Be to, čia įrengtos ir laisvalaikio zonos.

Prisidėjo patys studentai

VGТУ Fundamentinių mokslų fakulteto Grafinių sistemų katedros organizuotame Mobiliųjų aplikacijų laboratoriją papuošusių plakatų konkurse geriausiais pripažinti VGТУ studentų – Kristinos Mačanaitės ir Sergej Voronko – darbai. Kristina Mačanaitė prisipažįsta labai apsidžiaugusi, kad VGТУ įkurta Mobilių-

jų aplikacijų laboratorija – jai teko girdėti apie tokias laboratorijas kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose. Tačiau dalyvauti Grafinių sistemų katedros organizuojamame plakatų konkurse apsisprendė tik paskutinėmis konkurso dienomis, manydama, kad tai puiki proga išbandyti savo jėgas. Be to, visiems plakatų konkurso dalyviams buvo įskaityta pavasario semestriui priklausanti praktika, kas, anot pašnekovės, taip pat nemenka paskata. Savo kurtuose plakatuose K. Mačanaitė išreiškė šios laboratorijos paskirtį, t. y. siekį skatinti studentus kurti, nes didžiausią naudą iš to gaus jie patys: tiek praktinių įgūdžių, tiek galimą sėkmę mobiliųjų aplikacijų rinkoje.

Pašnekovė pati šioje laboratorijoje tikina apsilankysianti ne kartą, nes studijuoja multimediją ir kompiuterinį dizainą. „Mes daug dirbame su vaizdu, garsu ir animacija, o ši laboratorija yra tam tinkama vieta“, – sakė K. Mačanaitė. O kad kuriant laboratorijos interjerą prisidėjo patys studentai, anot pašnekovės, taip pat svarbu, nes aplinka turi daug įtakos žmonių veiksmams, idėjoms, tad svarbu, kad ji neribotų. Kūrybiška aplinka leidžia priimti ir kūrybiškus sprendimus.

SENATE

2013-03-26

PRITARTA:

- 2012 m. Vilniaus Gedimino technikos universiteto veiklos ataskaitai.
- Vilniaus Gedimino technikos universiteto 2012 m. pajamų (įplaukų) ir išlaidų sąmatos įvykdymo ataskaitai ir 2013 m. pajamų (įplaukų) ir išlaidų sąmatai.

NUTARTA:

- Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto Senato 2007 m. gruodžio 4 d. nutarimo Nr. 26-2.2 „Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto personalo pareigybės sąrašo naujos redakcijos“ pakeitimo.

Š. m. balandžio mėn. 18 d. (ketvirtadienį) 13.45 val.

Mechanikos rūmų 1017 aud.

doc. dr. Mindaugas JUREVIČIUS

skaitys viešą paskaitą tema

ŽEMOJO DAŽNIO VIRPESIŲ IZOLIAVIMO SISTEMŲ KŪRIMAS IR TYRIMAI

Kviečiame dalyvauti.

Mechanikos fakulteto Tarybos pirmininkas
prof. dr. Vytautas Turla

Prasideda stojimo į Vilniaus Gedimino technikos universiteto magistro studijas pagrindinis etapas

Stojančiųjų priėmimo ir informavimo centras (SPIC) jau paskelbė stojimo į magistrantūros studijas pradžią. Nuo balandžio 11 d. visi stojantieji galės pildyti stojimo į magistrantūros studijas prašymus. Prašymai pildomi tik internetinėje prašymų registravimo sistemoje, kuri prieinama iš kiekvieno VGТУ studento anketo (Medeinėje) arba VGТУ interneto puslapio <http://stojantiesiems.vgtu.lt/>.

Kaip teigia SPIC direktorė Valerija Bernotienė, prašymų registravimas į magistrantūros studijas pradėdamas taip anksti, kad studentai iš anksto pradėtų mąstyti apie savo ateitį, ne tik tuomet, kai rankose laikys bakalauro diplomą ir sutrikę pradės rinktis bet ką.

Studijų prarektorius teigimu, šiais metais VGТУ magistro studijoms bus paskirstyta apie 600 valstybės finansuojamų vietų. „Nors finansavimo mažinimas magistro studijoms valstybės lygmeniu siekia net 13 proc., bet VGТУ (kartu su VU ir KTU) išlieka tarp trijų didžiausių dalį lėšų studijoms gaunančių

universitetų. Absolventai turėtų išnaudoti galimybes gauti valstybės finansavimą studijoms ir pakelti savo kvalifikaciją VGТУ siūlomose magistro studijose.“

Ta proga, kad jau prasidėjo stojimas į magistrantūros studijas, o ketvirtakursiai tuoj užbaigs savo paskutinį studijų semestrą, SPIC organizavo atvirų durų dienos renginį besidomintiems magistrantūros studijomis „Studijų tęstinumas VGТУ“, kuris įvyko balandžio 13 d.

Renginio metu buvo pristatytos stojimo sąlygos, studijų programų pasirinkimo galimybės, fakultetų atstovai papasakojo apie siūlomas studijų programas.

Stojančiųjų priėmimo ir informavimo centras

204–205 kab.,
VGТУ Saulėtekio rūmai,
centrinis korpusas,
Saulėtekio al. 11, Vilnius
El. p. magistrantura@vgtu.lt
Tel. (8 5) 237 0655

Gręžimo agregatas. Šiuo prietaisu galima ne tik išgręžti gruntą iki 30 m gylio, bet ir paimti mėginius, kuriuos vėliau galima tirti laboratorinėmis sąlygomis, t. y. nustatyti grunto fizines ir mechanines savybes

Gruntų tyrimams tarnauja unikali įranga

Neringa Dirgėlienė, Šarūnas Skuodis

Visuose pasaulio kraštuose ėmė populiarėti požeminė statyba. Trūkstant ir brangstant žemės sklypams, besiplečiantys miestai jau mažiau kyla į viršų, o daugiau skverbiasi į žemę. Daugybę komunikacijų, transporto linijų dėl eismo spūsčių stengiamasi slėpti po žeme. Investuotojai įvairias patalpas – garažus, sandėlius, net ir prekybos centrus – įrenginėja po žeme. O žemės paviršius paliekamas žmonėms, medžiams, gėlėms.

Pamatų bandymo stendas. Studentai pamatų bandymo stendą mieliau vadina „smėlio dėže“. Tačiau visiems aišku, kad čia galima atkurti gamtines grunto slūgsojimo sąlygas, tokias kaip grunto sluoksniuotumas, grunto vandens lygis ir pan., bei laboratorinėmis sąlygomis išbandyti bet kokio tipo pamatus. Ši informacija leidžia ne tik plėtoti supratimą apie gruntų mechaniką, vizualiai parodyti studentams, kas vyksta apkraunant pamatus, bet ir pateikti rekomendacijas pamatų skaičiavimo metodikos tobulinimui

Grunto zondavimo aparatas. Šis savaeigis prietaisas dėl didelio pravažumo ir mažų matmenų gali nuvažiuoti į visas statybos aikštelės vietas. Šiuo zondavimo aparatu yra gaunami duomenys, kurie vėliau panaudojami pamatų projektavime ir / arba grunto savybių aprašymui. Zondavimo gylis gali būti įvairus, tai priklauso nuo tiriamo grunto stiprumo. Jei gruntas yra silpnas, tai galima gauti apie 40 m zondavimo rezultatus, jei stiprus – tik apie 8 m

Populiarėjant požemei statybai, daugėja darbo geotechnikos specialistams. Didžiulė užduotis ir atsakomybė tenka geotechnikos specialistams, kai tenka užstatytose miesto teritorijose įrengti pamatus, tiesti požemines transporto linijas, kasti gilius iškasas šalia jau esančių pastatų.

Projektuojant ir statant įvairius pastatus, reikalingi duomenys, kurie apibūdintų gruntų, sudarančių pastatų pagrindus, fizines ir mechanines savybes. Tokia projektuotojams ir statybos specialistams būtina informacija gaunama tiriant gruntų fi-

zines, mechanines savybes kiekvienoje statybų aikštelėje. Šių savybių rodikliai ir pagal juos apskaičiuotas pagrindų stiprumas nustatomi su tam tikromis paklaidomis. Todėl stengiamasi atskleisti tų paklaidų priežastis, šalinti tyrimo prietaisų trūkumus, tobulinti grunto tyrimų įrangą, kad būtų galima tiksliau nustatyti grunto stiprumo rodiklius, ekonomiškiau projektuoti geotechninius statinius.

Šiuo metu mūsų VGTU geotechnikos padaliniai aprūpinti nauja laboratorine įranga gruntų fizinėms, mechaninėms savybėms tirti. Įran-

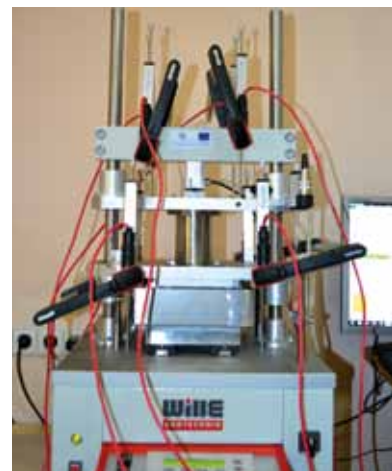
ga atitinka Lietuvos ir tarptautinius standartus. VGTU geotechnikos padaliniai yra vieninteliai, turintys tokią įrangą gamybiniais ir moksliniams tyrimams atlikti visoje Lietuvoje ir Baltijos šalyse. Juose atliekami lauko eksperimentiniai ir laboratoriniai tyrimai. Įsigyta nauja įranga: savaeigis gręžimo aparatas; grunto statinio ir dinaminio zondavimo įranga; grunto standumo ir kitų parametų tyrimo geofiziniais metodais įranga; prietaisai grunto fizinėms savybėms tirti; pilnai automatizuota triašio slėgio įranga grunto bandiniams tirti statinėmis ir dinaminėmis apkrovomis; pilnai automatizuotas prietaisas grunto konsolidacijai tirti ir tiesioginio kirpimo įranga; specializuotas grunto mikrostruktūrų tyrimo kompleksas; pamatų ir pagrindų bandymo stendas; automatizuota pamatų ir pagrindų bandymo įranga.

Turime atnaujintą pamatų bandymo stendą. Dabar VGTU laboratorijoje galima išbandyti visų tipų pamatus imituojančią natūralias sąlygas.

Šis pamatų bandymo stendas yra unikalus, nes pamatus galima apkrauti vertikalia 60 t jėga ir / arba horizontalia 10 t jėga. Pamatų bandymo stendo gylis yra 7,0 m, o plotas – 3,0 m². Toks pamatų bandymo stendas yra vienintelis Lietuvoje ir Baltijos šalyse. Šie pamatų bandymai stende padeda ne tik geriau suprasti pamato ir jį laikančio pagrindo (grunto) sąveiką, bet yra labai gera vizuali mokomoji

medžiaga VGTU studentams, kurie gyvai gali pamatyti, kas vyksta su pamatu (kaip progresuoja pamatų nuosėdžiai), kuris yra apkraunamas žinomo dydžio jėga. Po tokių studentų supažindinimų su eksperimentais yra gerokai lengviau tiek išaiškinti, tiek suprasti geotechnikos mokslus. Taip pat yra galimybė palyginti teorinius rezultatus su eksperimentiniais.

Prieš pradėdant eksploatuoti įrangą, turi būti atlikti paruošiamieji darbai: įrangos paleidimas, patikrinimas, kalibravimas. Šiuo metu šį darbą atlieka padalinių darbuotojai.

Grunto kirpimo aparatas – tai grunto mechaninių savybių nustatymo prietaisas, kuriuo galima nustatyti grunto byrėjimo kampą arba didžiausią šlaito kampą. Ši informacija labai svarbi projektuojant ne tik inžinerinius statinius, bet ir geotechnines konstrukcijas

Nauja laboratorinė įranga padeda gerinti naujų specialistų rengimą, tobulėti universitete jau dirbantiems mokslo darbuotojams.

Katedros magistrantai ir doktorantai rengia savo baigiamuosius darbus ir disertacijas atlikdami eksperimentinius tyrimus su nauja įranga. Daugelis savo mokslinius tyrimus pristatė mokslinėse konferencijose.

Buvę Geotechnikos katedros magistrantai toliau tęsia savo tyrimus studijuodami doktorantūroje. Doktorantai, katedros moksliniai darbuotojai skelbia publikacijas mokslo žurnaluose, atlieka mokslinius tyrimuosius darbus, kuriais padeda verslui spręsti aktualias geotechnines problemas: atlieka polio įtempių pasiskirstymo eksperimentinius tyrimus, matuoja sunkiojo dinaminio zondo smūgio metu perduodamos energijos nuostolius esant skirtingiems grunto sluoksniams, iš polio dinaminio bandymo rezultatų, panaudodami sukurtą metodiką, nustato polio laikomąją galią, nustato grunto kerpamojo stiprio rodiklius.

Vilniaus Gedimino technikos universitete atliekami geotechniniai tyrimai jungia verslo ir mokslo atstovus, skatina jų bendradarbiavimą, gerina specialistų rengimą.

Ypatingos svarbos užduotis visai Lietuvos geotechnikos bendruomenei yra nacionalinių priedų ir reglamento parengimas diegiant Geotechninio projektavimo Europos normas.

Vilniaus Gedimino technikos universitete geotechnikos padalinių tyrėjų kvalifikacija ir turima įranga leidžia tai realizuoti.

Taip pat atliekami moksliniai tyrimai ir turima techninė įranga leidžia lengviau pritraukti gabius studentus studijuoti geotechnikos mokslus ir bendradarbiauti su kitomis universiteto padalinių laboratorijomis.

Triašio slėgio aparatas. Šis prietaisas yra vienintelis Lietuvoje. Jis unikalus, nes gali apkrauti bandinį dinaminiame apkravoje. Dėl šios papildomos funkcijos galima tirti, pvz., transporto sukeltus dinaminis poveikius pastatų nuosėdžiams ir konstrukcijų pleišėjimui

Grupė iš Lietuvos. Iš kairės į dešinę: Lukas Rimkus, Linas Grabliauskas, Jonas Šaparauskas, Alvaras Aukselis, Gintarė Lugauskaitė, Inga Garnytė-Sapranavičienė, Kristina Buslaitė

Eimantės Ragauskaitės nuotr.

Pagal darnios statybos principus studentai Suomijoje projektavo namus

Dr. Jonas Šaparauskas

Šių metų kovo 10–23 dienomis Suomijoje įvyko trečioji intensyvaus projekto „Subalansuota statyba“ (angl. *Building with Sustainable Resources*) dalis, kurią organizavo kolegijos iš Seinäjoki taikomųjų mokslų universiteto – Marita Viljanmaa, Eero Kulmala ir universiteto užsienio ryšių koordinatorius Tapio Pihlajaniemi. Pirmaisiais projekto metais studentai vyko į Austriją, o antraisiais – į Čekiją.

Lietuvos „delegacijai“ buvo atrinkti šeši pažangiausi statybos fakulteto studentai. Tai statybos inžineriją anglų kalba studijuojantys Alvaras Aukselis, Gintarė Lugauskaitė, Lukas Rimkus ir Eimantė Ragauskaitė, taip pat architektūros inžinerijos studentai Kristina Buslaitė ir Linas Grabliauskas. Grupės vadovais sutiko pabūti Architektūros inžinerijos katedros docentė Inga Garnytė-Sapranavičienė ir straipsnio autorius.

Kovo dešimtąją, sekmadienį, gerokai po pusiaudienio, Helsinkio oro uoste sutikome kitų penkių šalių studentų ir dėstytojų grupes iš Bulgarijos, Turkijos, Čekijos ir Austrijos. Pasirodė šio projekto naujokai – ELISAVA'os studentai iš Ispanijos, vadovaujami Rafael'io Balanzó.

Didelis iššūkis projekto organizatoriams – sudaryti darnias tarptautines komandas. Suomiai labai pasistengė, sugalvoję komandas formuoti pagal du kriterijus: kiekvieną komandą turėjo sudaryti ir vaikinai, ir merginos; komandoje galėjo būti tik skirtingų šalių studentai. Iš viso buvo sudaryta dešimt komandų po

penkis studentus. Komandų kapitonais buvo paskirti suomių studentai, nes jie geriausiai pažįsta universiteto rūmus, miestą ir reikalingus žmones.

Kiekvienai komandai buvo išdalyti brėžiniai su pažymėtais žemės sklypeliais ir suformuluota ta pati užduotis – suprojektuoti vienbutį gyvenamąjį namą iš vietinių medžiagų, jį aprašyti ir pagaminti maketą.

Suomijoje dauguma šeimų gyvena individualiuose namuose, nes vietos namų statyboms tikrai apstu. Ne išimtis Seinäjoki miestas ir jo apylinkės. Suomija taip pat garsėja savo miškais, todėl tradicinė statybos medžiaga yra mediena.

Pirmoji projekto savaitė iš esmės buvo pažintinė. Studentai buvo supažindinti su universiteto rūmais, jiems buvo skaitomos paskaitos. Netrūko veiklos ir už universiteto sienų: studentai su dėstytojais aplankė būsimųjų statybų vietą, taip pat vieną didžiausių Suomijos medinių namų gamintojų „Finllamelli“. Užteko laiko pabūti ir gamtoje – pasivaikščioti miške įrengtame zoologijos sode, pasilepinti suomiškoje pirtelėje ant ežero kranto!

Antroji savaitė daugiausia buvo skirta darbui. Kiekvieną dieną autobusas veždavo studentus į medžio dirbtuves – ten buvo gaminami namų maketai. Studentai triūsė ir auditorijose – rašė dienoraštį, rengė pranešimų skaidres.

Komisija projektus vertino pagal penkis pagrindinius kriterijus: este-

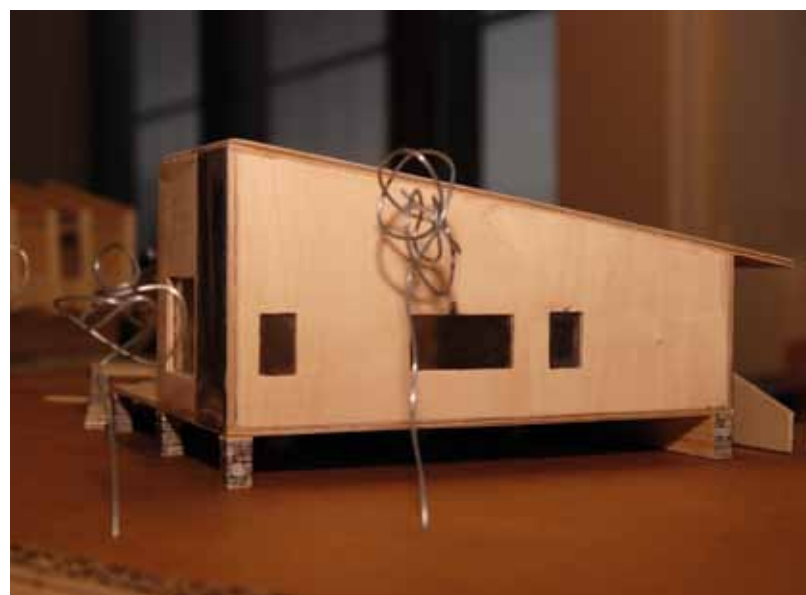
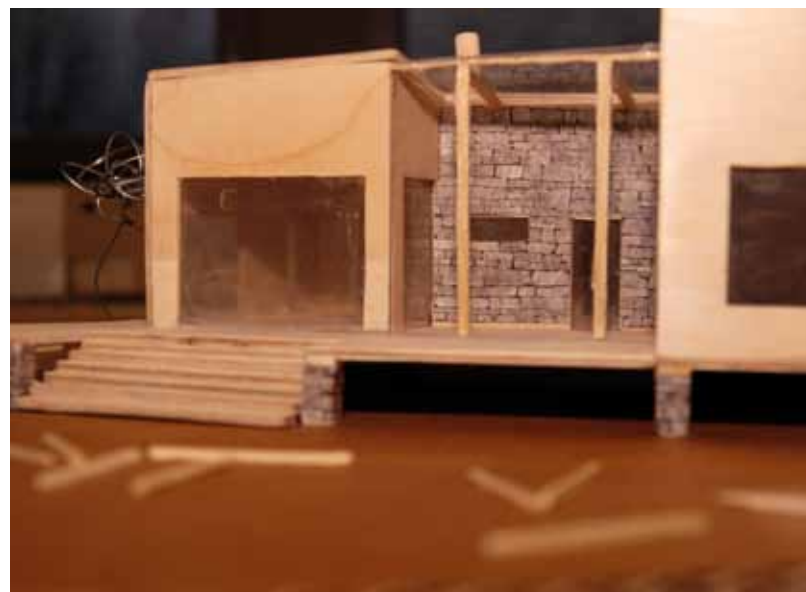
tinį pastato vaizdą, funkcionalumą, energinį efektyvumą, panaudotas konstrukcijas ir medžiagas bei galimybę įgyvendinti projektą (kainą). Šį kartą projekto nugalėtojais tapo Maya Ivanova (Bulgarija), Roger Vila (Ispanija), Hannu Nyyssölä (Suomija) ir Lucie Rožanská (Čekija). Antrą ir trečią vietas užėmė komandos, kuriose dirbo Gintarė ir Alvaras. Atskirai komandų projektus vertino dėstytojai. Jų didžiausias simpatijas pelnė Kristinos komandos projektas.

Esame nepaprastai dėkingi projekto organizatoriams suomiams, kurie pasirūpino transportu, apgyvendinimu, maitinimu, laisvalaikio. Tiek studentams, tiek dėstytojams nebuvo jokių buitinių rūpesčių!

Intensyvūs projektai yra puiki proga studentams įgyti darbo tarptautinėje komandoje patirties bei bendravimo įgūdžių, pasitikrinti ir patobulinti savo užsienio kalbos žinias per trumpą laikotarpį.

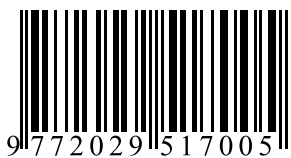
Projekto lėšomis yra padengiamos studentų kelionės, apgyvendinimo ir beveik visos maitinimo išlaidos. Be to, uždirbti „kreditai“ yra įskaitomi. Gaila, kad šiemet nebuvo didesnio konkurso, norintiems dalyvauti projekte. Juk tereikėjo pateikti informaciją apie savo pažangumą ir motyvacinį laišką!

Šiais metais kartu su užsienio partneriais pateikta paraiška naujam intensyviu projektui. Jeigu jis laimės konkursą ir gaus finansavimą, tada kitą pavasarį studentai ir dėstytojai važiuos į Ispaniją, Barseloną.

Projektas, komisijos pripažintas geriausiu

ISSN 2029-5170

9 772029 517005

INŽINERIJA

www.vgtu.lt

Redakcija:
vyr. redaktorė **Edita Jučiūtė**
meno redaktorė **Jolanta Šiugždaitė**
kalbos redaktorė **Zita Markūnaitė**
fotografas **Aleksas Jaunius**

Redakcijos adresas:
Saulėtekio al. 11, 415 k., Vilnius
tel. 274 4937, v. 9937
el. p. inzinerija@vgtu.lt

SL 342. 3 sp. I. Tiražas 700 egz.
Spausdino UAB „Baltijos kopija“

Redakcijos nuomonė nebūtinai
sutampa su autorių nuomone.